

خانه دوست کجاست؟

سپهری به روایت سهراب؛ به مناسبت سالروز پرواز سپهری

من کاشی ام. اما در قم متولد شده‌ام. شناسنامه‌ام درست نیست. مادرم می‌داند که من روز چهاردهم مهرماه (۶ اکتبر) به دنیا آمدم.مادر درست سر ساعت۱۲. مادرم صدامی‌دان ازان می‌شنیدند.است. در قم زیاد نمانده‌ام. به گلیپایگان و خوانسار رفته‌ام. بعد به سرزمین پداری، من کودکی رنگینی داشتم. دوران خردسالی من در محاصره ترس و شیفیتی بود. میان جیپشهای پاک و قصه‌های ترسناک نوسان داشتم. بسا عموها- اجداد پدری در یکسخت خانه زندگی می‌کردیم. و خانه بزرگ بود. باغ بود. و همه جور درخت داشت. برای یادگرفتن، وسعت خوبی بود. زمین را بیل می‌زدیم. چیز می‌کاشتیم. پیوند می‌زدیم. هرس می‌کردیم. در این خانه، پدر و عموها خشت می‌زدند. بنایی می‌کردند. به ریخته گری و لجم کاری می‌پرداختند. چرخ خیاطی و لجم تعمیر می‌کردند. تاز می‌ساختم. به کلاشی دست می‌زدند. در عکاسی ذوق خود می‌آموذمن. قاب مثبت درست می‌کردند. نجاری و خراطی پیش می‌گرفتند. کلاه می‌دوختند. با صدف دکمه و گوشواره می‌ساختند.

کوچک بودم که پدرم بیمار شد و تا پایان زندگی بیمار ماند. پدرم تلگرافچی بود. در طراحی دست داشت. خوش خط بود. می‌نواخت. او مرا به نقاشی عادت داد. الفبای تلگراف (مورس) را به من آموخت. در چنان خانهای خیلی چیزها می‌شد یاد گرفت. منن قالی بافی را یاد گرفتم. و چند قالیچه کوچک از روی نقشه‌های خود بافتم. چه عشقی را بنای داشتم. دیوار را خوب می‌چیدم. طاق عربی را درست می‌زدیم. آرزو داشتم معمار شوم. حیف، دنبال معماری نرفتم.

در خانه آرام نداشتیم. از هر چیز درخت بود، بالا می‌رفتم. از پشت بستم می‌پریدم پایین. من شسر بسودم. مادرم پیش بینی می‌کرد که من لاغر خواهم ماند. من هم ماندم. ما بچه‌های یک‌خانه نقشه‌های شیطانی می‌کشیدیم.

روز دهم ۱۹۴۰ موتور سبکلت عموی بزرگم را دزدیدم، و مدتی سوار کاری کردم. دزدی میوه را خیلی زود یاد گرفتم. از دیوار باغ مرام بالا می‌رفتم و انجیر و انار می‌دزدیدم. چه کبکی داشتم! شهباز داشت صفی آباد به سینه می‌خیزدیم تا به جایز خیاب و خیزره نزدیک شیوسیم. تارکیکی و اضطراب را میان مشت‌های خود می‌فشردیم. تمرین خوبی بود، هنوز دستم نزدیک میوه دزدان‌اضطرابی آشنا می‌شوم. خانه ما همسایه صحرای بود. تمام رؤیاهایم به دیوار راه داشت. پدر و عموهایم شکارچی بودند. همراه آنها به شکار می‌رفتم. بزرگتر که شدم، عموی که کوچک‌ترین‌دازی را به من یاد داد. اولین پرده‌ای که زدم، یک سبز قبا بود. هرگز شکار خشنودم نکرده اما شکار بود که من پیش از سپیده‌ده به صحرای می‌کشید و هوای صبح را میان فکرها می‌نشاند. در شکار بود که اگر گالیسم طبیعت را بی‌برده دیدم. به پوست درخت دست کشیدم. در آب روان دست و رو شستم. در باد روان شدم. چه شوری برای تماشا داشتم!

اگر یک روز طلوع و غروب آفتاب را نمی‌دیدم، گناهکار بودم. هوای تارکیک و روشن مرا اهل مراقبه بار آورد. تماشا می‌جهول را به من آموخت. من سالها نماز خواندم. بزرگترهای می‌خواندن. من هم می‌خواندم. روزی در مسجده بستم بود. بقال سر گذر گفت: «نماز را روی میا مسجد بخوانید تا چند متر به خدا نزدیکتر باشید…»

تابستان‌ها به کوهپایه می‌رفتم. یا اسب و قاطر و الاغ سفر می‌کردیم. در یک سفر، راه میان کاشا و قریه بزرگ را با یالکی می‌پیمود. در گوشه باغ ما یک طوله بود. چارپا نگه می‌داشتیم. پدربزرگ من یک مادیان سپید داشت. تند و سرکش بود و مرا می‌ترساند. من از خیلی چیزها می‌ترسیدم: از مادیان سپید پدربزرگ،

از مدیر مدرسه. از نزدیک‌شدن وقت نماز. از قیافه عیوس شنبه چقدر از شنبه‌بیزار بودم. خوشبختی من از صبح پنجشنبه آغاز می‌شد. عصر چیز شنبه تکه‌ای از بهشت بود. شب که می‌شد، در دورترین کوهپایام طعم صبح جمعه را می‌چشیدم.

در دبستان از شاکردان خوب بودم: اما مدرسه را دوست نداشتم. خودم را در درد می‌زدم تا به مدرسه سرای یادک را پیش از کتاب درس دوست داشتم. صدای زنجهر را به صدای آقای مدیر ترجیح می‌دادم. وقتی که در کلاس اول دبستان بودم، یادم هست یک روز داشتم نقاشی می‌کردم، مدهم ترکه انار را برداشتم و مرز و مز و زفت: «همه دره‌های خوب است. تنها عیب تو این است که نقاشی می‌کنی!» این نخستین پاداشی بود که برای نقاشی می‌داد. به پریشانی هم، دیوارهای گچی و کاشکلی خانه را سایه کرده بودم ده سساله بودم که اولین شعرم را نوشتم. هنوز یک بیت آن را به یاد دارم.

چ جمعته تا سمنه‌بنه خفته نالان

نکردم هیچ پادی از دبستان

اما تا هیجده سالگی شعر نمی‌نوشتم. این را بگویم که من تا هیجده سالگی کودک بودم. من دیر بزرگ شدم. دبستان را که تمام کردم، تابستان را در کارخانه ریسنده‌گی کاشان کار گرفتم. یکی دو ماهه کارگر کارخانه شدم.

نمی‌دانم تابستان چه سالی ملخ به شهر ما هجوم آورد؛ زیانها رساند. من مأمور مبارزه با ملخ در یکی از آبادی‌ها شدم. راستش را بخواهید، حتی برای کشتن یک ملخ نقشه نکشیدم. من ملخ می‌مراز را می‌رفتم. سعی می‌کردم یا ملخها نگذارم. اگر محصول را می‌خوردند، پیدا بود که گرسنه‌اند. منطق من ساده و هموار بود. روزها در آبادی زیر یک درخت دراز می‌کشیدم و پرواز ملخها را پیش از دیدن یک ملخ، در کشورزی مزد contem plation مرا می‌پرداخت. در دبیرستان، نقاشی کار جدی تری شد. رنگ نقاشی‌نقشه نگرفتم. در تارکیکی مدهم بود. میان همشارک‌های من، چند نفری خوب بودند. نقاشی می‌کردند. شعر می‌گفتند و خط را خوش می‌نوشتند. در شهر من، شاعران نقاش و نقاشان شاعر بسیار بودند. با همشارک‌دها به دشمنای می‌رفتم و ستایش می‌کردم. هر انعکاس را تمرین می‌کردیم. سالها دبیرستان پر از اتفاقات طلابی بود.

من هنوز غریزی بودم و نقاشی مت‌کار غریزه بود. شهسهر من رنگ نداشت. در شهر من موزه نبود. گالری نبود، منتقد نبود. کتاب نبود، باسمه نبود. فیلم نبود؛ اما خوشایندانی انسان و فقط بود. ترجمان دست دیسوار- کاهکلی بود. بعد از طراوت تجربه بود. می‌شد پای برهنه راه رفت و زیری زمین را تجربه کرد. می‌شد انار دزدید و Moral نازهای را طرح

نمی‌دانم شما هیچ‌گاه جدول کلمات

روزنامه‌ها را حل کرده‌اید؟ کمتر کسی است که دست کم یکی دوپار به این کار ندرخته باشد. در این جدول‌ها، که انواع و اقسام دارد، شما بدون اینکه بدانید، در «خط عمودی» چه کلماتی در شرف شکل‌گیری است، مشغول پر کردن «خط افقی» هستید و ناگهان متوجه می‌شوید که سر و کله کلمات یا جملاتی روی خط عمودی پیدا شده‌اند و شما به هیچ‌وجه در فکر آنها نبوده‌اید.

شعر جدولی نیز چنین شعری است که «نوین‌سنده» آن از به هم ریختن خاتوند کلمات و ترکیب تصادفی آنها به مجموعه بی‌شماری استعاره و مجاز و حتی تمثیل دست می‌یابد، بی‌آنکه درباره هیچ‌کدام آنها، از قبل، اندیشه و حس و حالتی و تأملی داشته باشد. از نوادر اتفاقات اینکه بخش قابل ملاحظه‌ای از این ایماژهای جدولی زیبا و شاعرانه از گاه حیرت‌آوردند. عیب این نوع ایماژها در چیز دیگری است که در آسیب‌شناسی بیماری‌های فرهنگی اقوام باید درباره آن سخن گفت.

قبل از هر چیز به این جدول بسیار ساده توجه کنید:

۱- یک سطر شعر عشق سرودم
۲- دو رکعت نماز صبح خواندم
۳- سه ساغر شراب افروانی نوشیدم
۴- چهار قطره اشک شادی گریستم
۵ - پنج عدد آیینۀ شفاف آوردم
سطرها افقی (جمعاً پنج سطر) که محور Syntagmatic Axis را تشکیل می‌دهند هر کدام، به طور مستقل، قلمرو قاموسی (= معنی هنری و غیر شعری) زبان است؛ یعنی کلمات در آنها، در همان مفهومی که یاد زبان آن را استعمال می‌کنند، به کار رفته است (= قلمرو استعمال حقیقی؛ یا کلی، اگر ترتیب عددی کلمات را در سطرها به هم بزنیم و کلماتی از سطر اول و دوم را جابجا کنیم، بی‌آنکه اندیشه‌ای به کار برده باشیم، خود به خود به اثر تراصف، مداری «مجاز» (یا ایماژ و صور خیال) پیدا می‌شود که ما نسبت به آنها هیچ‌گونه آگاهی قبلی نداشته‌ایم؛ مثلاً از درهم ریختن یک سطر افقی ۱ و ۲ می‌توان چندین تصویر تصادفی به وجود آورد:

اگر جای «وابسته‌های عددی»، «سطر» و «رکعت»، ... را عوض کنیم، خواهیم داشت:
(۱) یک سطر اشک شادی گریستم.
(۲) یک سطر آیینۀ شفاف آوردم.
(۳) دو رکعت شعر عشق سرودم.
(۴) دو رکعت نماز عشق سرودم.
(۵) سه قطره شراب افروانی خواندم.
(۶) سه قطره نماز شادی سرودم.
(۷) سه ساغر شعر عشق خواندم.

بقیاض را خودتان پر کنید. غرض آوردن مثالی رنگهای روغنی کار می‌کردم. حضور اشیا بر اراهه در شکر را می‌گرفت. شاخه نقاشی من دستخوش آفت شد. اولین پرده‌ای که زدم، یک سبز قبا بود. هرگز شکار خشنودم نکرده اما شکار بود که من پیش از سپیده‌ده به صحرای می‌کشید و هوای صبح را میان فکرها می‌نشاند. در شکار بود که اگر گالیسم طبیعت را بی‌برده دیدم. به پوست درخت دست کشیدم. در آب روان دست و رو شستم. در باد روان شدم. چه شوری برای تماشا داشتم!

اگر یک روز طلوع و غروب آفتاب را نمی‌دیدم، گناهکار بودم. هوای تارکیک و روشن مرا اهل مراقبه بار آورد. تماشا می‌جهول را به من آموخت. من سالها نماز خواندم. بزرگترهای می‌خواندن. من هم می‌خواندم. روزی در مسجده بستم بود. بقال سر گذر گفت: «نماز را روی میا مسجد بخوانید تا چند متر به خدا نزدیکتر باشید…»

تابستان‌ها به کوهپایه می‌رفتم. یا اسب و قاطر و الاغ سفر می‌کردیم. در یک سفر، راه میان کاشا و قریه بزرگ را با یالکی می‌پیمود. در گوشه باغ ما یک طوله بود. چارپا نگه می‌داشتیم. پدربزرگ من یک مادیان سپید داشت. تند و سرکش بود و مرا می‌ترساند. من از خیلی چیزها می‌ترسیدم: از مادیان سپید پدربزرگ،

در هنرمند بودن سپهری کو چکترین تردیدی نیست. من او را یکی از شاعران بزرگ شعر مدرن فارسی می‌شناسم؛ ولی حرف درباره هجوم کورگوانه نشمال جوان به او، بسته به یوزمه نسلی که بعد از جنگ، به صحنه زندگی اجتماعی ما دارد وارد می‌شود

«رکعت» را و جای «سرودن» را عوض کردیم وارد قلمرو استعاره و مجاز شدیم، یعنی از عرف قاموسی زبان- که مشترک بین همه اهل زبان است- «تجاوز» کردیم. «مجاز» هم، از همین «تجاوز» حاصل می‌شود

چنان که «متافورا» و متافرین (Metapherein) یونانی هم همین مفهوم «تجاوز و عبور» را دارد. کلماتی که در کنار هم معمولاً به کار می‌روند، از قبیل «ابر و باران و مه و سیلاب» یا «پدر و مادر و زود و برادر و خاله و دایه» یا «سرخ و سبز و زرد و بنفش و کبود» یا «حرام و واجب و مکروه و مستحب» یا «تشنگی و گرسنگی و خستگی و آشفتگی» یا «پنجره» در دروازه و روزنه» یا «آفتاب و چراغ و قیبه و شمع‌دان و شعله» یا «آفتاب و ستاره و خورشید و سپیده و صبح و سحر» یا «غم و ششادی و حیرت و تعجب و خشم و نفرت» یا «قبیله و فرقه و حزب و دسته و جماعت» یا «جوانه و برگ و ساقه و شکوفه و گل و گلبرگ» یا «مذهب و دین و آیین و تسریعت و عرفان و تصوف» یا «چشم و گوش و لب و ایرو و پشیمانی و سر و دست و پا» و یا «نعمه و ترانه و پرده و ملودی و موسیقی و آواز».

تصور می‌کنم از قلمرو خاتونادگی نامها و اسامی به حد کافی، و شاید هم خسته‌کننده‌ای، مثال بیشتر از کنار خانه ما می‌گذشت. در جاده‌ای که به اصفهان می‌رفت، دور می‌شد و سحرگاه با بار هیمه به شهر بازمی‌گشت. صدای زنگ شتر زیر دندان همه کوتهای داشتم و قدمه تجرد می‌داد، به پریشانی می‌کشاند، عینکیم می‌کرد. روزگار سنتی مقیاس بود و من عاشق بودم.

اسباب نقاشی را به ترک دوچرخه می‌بستم و روانه دشت می‌شدم. و می‌نشتیم، و تبض آبتم و را روی کوههای دوز می‌گرفتم. به ستایش Nuance عادت می‌کردم. تعادل را می‌آموختم.

تابستان ۱۹۴۸ رسید. با خانواده به قصر رفت. و ما خوش بود. کار من نقاشی بود و کوه پیمایی. آنجا بود که با منوچهر شیبانی بر خوردم و من بر بخورم مرا دگرگون کرد. شنبه دهم ژوئیه بود که برادرم در دفتر خاطرات خود نوشت: «چون به خانه رسیدیم، من که برادرم کارهای خود را کرده، به خانه یک نقاش که فقط به اسم او را می‌شناختم، روانه شدم. پس از پرسیدن بسیار زنگ را خنانه را به صدا در آوریدم. کلفتی در باز در آمد، مرا از بار پرسید. چیزی نگذاشت. خود نقاش آمد ما را به درون برد. تا غروب آفتاب در خانه به سر بردیم. صحبت ما فقط از نقاشی بود»
در روز شنبایی در ایوان خانه چیزها گفت. از هنر حرف‌ها زد. وان گوگ را نشان داد. من در گیچی پدریزی بودم. هر چه می‌شنیدم، تازه بود. و هر چه دیدم، غریب‌اندام. نقاشی من خوب نبود. خوینر هم نشد؛ در مسیری دیگر افتاد. از آن پس شبیاری را بیشتر روزها می‌دیدم. با هم به دشت می‌رفتم. نقاشی می‌کردیم، حرف می‌زدیم. شبیانی شهرهایش را می‌خواند. از نیمای می‌گفت. به زبان تازه شعر آفرین می‌کرد و در این گشت و گذارها بود که مفهوم این Conception هنری من در دگرگون می‌شد. همان سال به دانشکده هنرهای زیبای تهران رفتم. دوران خاتنه جیلا من محیط ما بود. جسم خروس چندان پیدا می‌کرد. نو تا آکنه می‌جنگید. و میان این شسور و ستیزها، کار من ذره ذره شکل می‌گرفت.

نظرها و اندیشه‌ها

وابسته عدلی «خانواده مایعات» را که «قطره» است و خانواده دیگری که خانواده «شادی و غم» است داده‌اید، یک رشته تصویرها و استعاره‌هایی- خود به خود، حاصل شده‌است که شما کوچکترین احساس تأملی نداشته‌اید.

حال با مهان دو خانواده «باران» و «شادی» یک

بی‌آنکه تجربه کلام نفسی داشته‌باشند، از طریق بازی با کلمات و آمیزش خانواده‌های دور از هم، به قالب می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

آسیب شناسی نسل خرد گریز

شعر جدولی

دکتر محمدرضا شفیعی کدکنی

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ

اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش بدل کرده‌اند؛ اما پدیدآورندگان این ایماژهای جدولی، رفتار دیگر می‌کنیم. وابسته عدلی خانوادگی آنها را از «قطره» به «رکعت»، یا «سطر» عوض می‌کنیم و می‌گویم «یک رکعت باران آمد» یا یک سطر باران آمد» یا «دو رکعت شادی حاصل شد». حال اگر به

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ

اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قیلا تجربه‌ای در قلمرو «کلام نفسی» داشته‌اند و آن کلام نفسی خود را به کلام صوتی و کلام منقوش

اگر بخواهیم به زبان متفکران بزرگ تاریخ اندیشه در سرزمین خوماند این موضوع را بیان کنیم، باید بگوییم بازیبرد و حلاج در آن شطحیات خویش قی

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات کاهش قیمت اینترنت را از پایان اردیبهشت عملیاتی می کند که با اجرایی این طرح، اینترنت بیش از ۱۵درصد برای کاربران ارزان خواهد شد.

دسترسی ارزان، مطمئن و با

سایت گذاشته‌اند، ثبت شده است؛ در این رتبه‌بندی کشورها به ترتیب اینترنت ارزان‌تر رتبه‌بندی شده‌اند و ایران در این رتبه‌بندی در جایگاه ۴۶قرار داشته و تنها ۱۶پله با انتهای رتبه‌بندی فاصله دارد؛ ایتالیا، عربستان، اسپانیا و نیوزیلند بالاتر از

اینترنت در ایران است. مهدی فقیه‌ی رئیس دفتر فناوری‌های نوین مرکز پژوهش‌های مجلس می گوید: موضوع قیمت اینترنت و گرانی آن از دو منظر گرانفروشی پهنای باند و کم فروشی، در این مرکز مورد بررسی قرار گرفته

۲۰میلیون تومان می فروشد. رئیس دفتر فناوریهای نوین مرکز پژوهش های مجلس تنها راه حل کاهش قیمت پهنای باند اینترنت را آزادسازی تامین پهنای باند و واگذاری این امر به بخش خصوصی عنوان کرده و می گوید:

اینترنت، حدود ۲۵برابر قیمت اولیه پهنای باند برای مصرف کننده نهایی محاسبه می شود. در این گزارش به قیمت راه حل کاهش قیمت پهنای باند اینترنت در افغانستان هم اشاره شده است که در این کشور که پهنای باند را از شرکت های ایرانی یا پاکستانی دریافت می کند و قیمت اینترنت به مراتب پایین تر از ایران است. صادق عباسی شاهکوه معاون سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی درخصوص وضع نرخ های ارتباطی از جمله اینترنت می گوید: نظام تعرفه گذاری خدمات ارتباطی به زودی بازنگری خواهد شد که این موضوع تمامی تعرفه های مربوط

کیفیت به اینترنت، از جمله عوامل اصلی در توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات کشورهامحسوب می شود. به همین دلیل هم نهادهای بین‌المللی در مقایسه شاخص های توسعه کشورها، سرعت، کیفیت و قیمت پهنای باند را در هر کشور بنوا قرار می دهند.

ایران و مکزیک، فرانسه، آرژانتین و کلمبیا پایین‌تر از ایران قرار دارند. در ابتدای رتبه‌بندی بلغارستان با قیمت اینترنت ۰/۴۳ دلار بر مگابیت بر ثانیه لقب ارزان‌ترین اینترنت در دنیا را به خود گرفته است. پس از بلغارستان، روسیه، اوکراین، رومانی

***در کشور ما با وجود اینکه در اهداف اسناد بالادستی نظام بر گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان ابزار توسعه تاکید شده، اما شواهد نشان می دهد که هنوز با آنچه که دسترسی ارزان و قیمت پایین در استفاده از این خدمات عنوان می شود، فاصله زیاد است و کاربران از وضع قیمت اینترنت رضایت کامل ندارند**

قرار دارند. در انتهای جدول رتبه‌بندی هم آفریقای جنوبی به‌عنوان گران‌ترین اینترنت دنیا شش‌ساخته می‌شود. اینترنت در آفریقای جنوبی به‌ازای هر مگابیت برر ثانیه ۱۹/۰۶دلار است. در این فهرست فیلیپین، اندونزی، مصر، مازری و امارات به ترتیب بالاتر از آفریقای جنوبی قرار گرفته‌اند. در ۳۷کشور ابتدایی این فهرست، قیمت اینترنت کمتر از سه دلار، یعنی حداقل نصف قیمت

اینترنت در جاده ارزانی

اینترنت، حدود ۲۵برابر قیمت اولیه پهنای باند برای مصرف کننده نهایی محاسبه می شود. در این گزارش به قیمت راه حل کاهش قیمت پهنای باند اینترنت در افغانستان هم اشاره شده است که در این کشور که پهنای باند را از شرکت های ایرانی یا پاکستانی دریافت می کند و قیمت اینترنت به مراتب پایین تر از ایران است. صادق عباسی شاهکوه معاون سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی درخصوص وضع نرخ های ارتباطی از جمله اینترنت می گوید: نظام تعرفه گذاری خدمات ارتباطی به زودی بازنگری خواهد شد که این موضوع تمامی تعرفه های مربوط

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات برای کاهش قیمت اینترنت مصرفی کاربران در کشور اظهار می دارد: از اواخر سال ۹۴کمیته ای با همکاری سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی برای بررسی قیمت اینترنت در کشور راه اندازی شد. این کمیته تلاش این است که مکانیزمی درنظر گرفته شود تا تعرفه اینترنت کاهش یابد. وی‌بایان‌اینکه‌اوایل‌اردیبهشت‌این کمیته نتیجه بررسی و پیشنهاد خود را برای کاهش تعرفه اینترنت اعلام خواهد کرد، ادامه می دهد: پیش بینی می کنیم که نتیجه نهایی برای کاهش قیمت اینترنت تا پایان

***از اواخر سال ۹۴کمیته‌ای با همکاری سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی برای بررسی قیمت اینترنت و نحوه کاهش آن تشکیل شده است و تمامی تلاش این است که مکانیزمی در نظر گرفته شود تا تعرفه اینترنت کاهش یابد.البته هنوز میزان این کاهش به دست نیامده است، اما به طور قطع، این کاهش کمتر از ۱۵درصد نخواهد بود**

اردیبهشت اعلام شود. وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات تاکید می کند: هنوز درصد نهایی کاهش قیمت اینترنت به دست نیامده است، اما به طور قطع، این کاهش کمتر از ۱۵درصد نخواهد بود.واعطی با اشاره به روند افزایش مصرف اینترنت از سوی کاربران در کشور، می گوید: پیش از گرفته است و این طرح در مراحل نهایی‌س قرار دارد و پیش نویس آن آماده‌ارائه‌به کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات برای تصویب است.

عباسی شاهکوه می افزاید: با اجرای این طرح ممکن است برخی تعرفه ها بازنگری شود و تغییر کند که در زمینه اینترنت و تلفن ثابت با توجه به انتقاداتی که به نرخ های این دو بخش می شود در اولویت قرار دارد. از آنجایی که وزارت ارتباطات طی دو سال اخیر بر موضوع کاهش قیمت اینترنت بارها تاکید کرده است، سال گذشته نرخ پهنای باند را برای مصرف کننده ۲۰درصد کاهش داد که البته این کاهش قیمت، آنطور که باید برای کاربران خانگی محسوب نبود. در این زمینه وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات بار دیگر از تصمیم برای ارزان شدن قیمت اینترنت در کشور خبر داده و می گوید: تا پایان اردیبهشت قیمت جدید اینترنت اعلام می‌شود. این کاهش قیمت بیش از ۱۵درصد است. محمود واعظی در مورد برنامه

سه شنبه ۳۱فروردین ۱۳۹۵ - ۱۱ رجب ۱۴۳۷ - ۱۹ آوریل ۲۰۱۶ - سال نودم - شماره ۲۴۴۱۹

راه ناهموار بیمه‌های کشاورزی

تولیدات کشاورزی و داخلی اشاره کنیم. همچنین در مواردی دولت در حمایت از صندوق بیمه محصولات کشاورزی محدودیت‌های مالی دارد.

ساختار تشکیلاتی صندوق بیمه در مواردی ساختار مناسبی نیست، گاهی بهره‌برداران کشاورزی در صندوق بیمه مشارکت کافی ندارند و کشاورزان و فعالان بخش کشاورزی هم با فرهنگ بیمه و مزایای آن آشنایی کافی ندارند.

رفع نارسایی‌های ذکرشده مستلزم تنظیم سیاست‌ها و استراتژی‌های بیمه کشاورزی است که کارشناسان مربوطه باید بر مبنای تجارب موفق و مفید جهانی به‌بومی‌سازی این تجارب در کشور بپردازند تا با مطالعات کافی به طراحی مدل‌هایی کارآمد برای برآورد خسارت‌ها و آگاهی از نگرش کشاورزان نسبت به بیمه کشاورزی اقدام کنند.

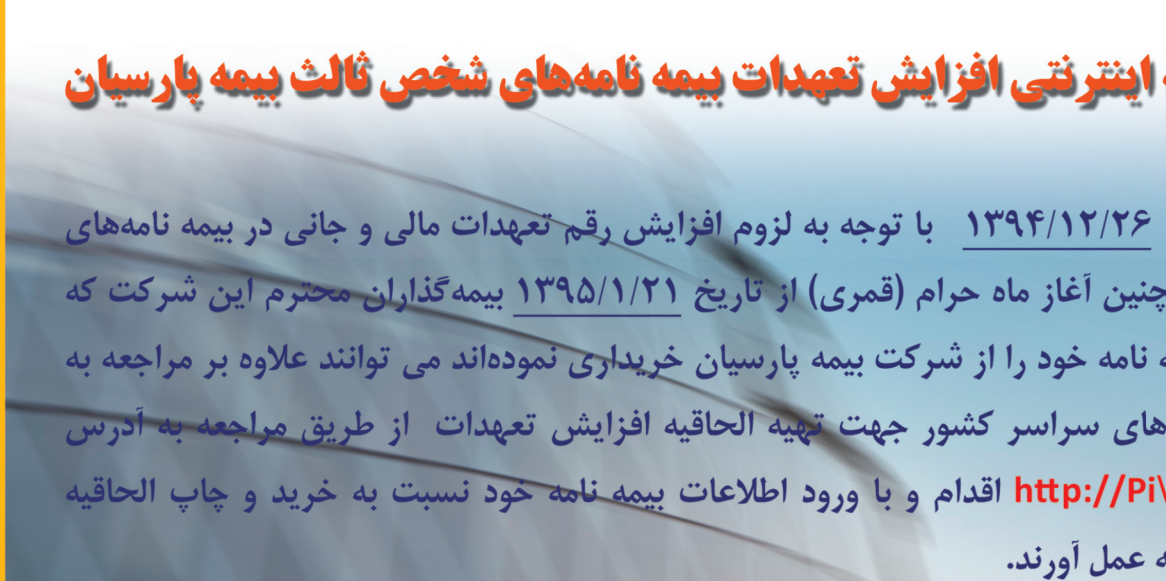
بخش اعظم نظام کشاورزی ما در حال گذر از مرحله سستی و معیشتی به مرحله مدرن و مکانیزه است. در گام نخست، مالک اصلی سیاستگذاری باید حمایت از کشاورزان خرد و متوسط باشد؛ لذا در تعیین پوشش‌های محوری بیمه باید به مقتضیات و نیازمندی‌های این‌گونه بهره‌دارها توجه داشت.

صندوق بیمه محصولات کشاورزی باید گسترش پوشش‌های بیمه‌ای خود و یارانه‌های پرداختی برای محصولات مهمی چون گندم، جو، برنج و چغندرقد را افزایش دهد. امروزه جهت‌گیری به سمت محصولات تجاری، صنعتی و واسطه‌ای است؛ لذا سیاست‌های بیمه‌ای هم باید متناسب با امروزی‌تر شدن کشاورزی به ارائه بیمه‌های تمام خطر بپردازد. نخستین گام برای انجام بیمه مراجعه‌تولیدکننده به یکی از شعب بانک کشاورزی در سراسر کشور و ارائه درخواست بیمه محصول یا دام خود است. ضمناً کارگزاران دیگری چون سازمان جهاد کشاورزی، واحدهای خدمات جهاد کشاورزی، شرکت پشتیبانی امور دام، شرکت‌های تعاونی تولید هم با هماهنگی صندوق بیمه نسبت به بیمه محصول یا دام خود می‌توانند اقدام کنند. کشاورز با امداد پس از پرداخت مبلغ حق بیمه، بیمه‌گذار محسوب می‌شود و تا پایان مهلت قرارداد از مزایای پوشش بیمه‌ای خود بهره‌مند خواهد شد.

برای بالا بردن کارایی شعب بانک کشاورزی در ارائه خدمات پیشنهاد می‌شود در سطح این شعبه‌ها در استان‌ها دایره بیمه تأسیس شود تا مستقیماً جوابگوی بیمه‌گذار باشد، اما چون جدایی کامل بیمه از بانک کشاورزی و تشکیل شعبه‌های صندوق بیمه در استان‌ها هزینه‌های اجرایی را می‌افزاید، پس این امر پیشنهاد نمی‌شود. بیمه‌گری و ارزیابی خسارت کاری تخصصی است. گاه به‌دلیل کمبود کارشناسان خبره در جریان ارزیابی، ارضاقی یا اجحاف‌هایی رخ می‌دهد که در این زمینه برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارشناسان توصیه می‌شود. همچنین توصیه می‌شود به‌منظور کاهش مشکلات دریافت حق بیمه و کاهش فشار به کشاورزان مبلغ حق بیمه از تسهیلات اعطایی به آنان کسر شود.

*** منابع مورد استفاده در این گزارش از طریق خبرگزاری کشاورزی ایران قابل مشاهده است**

نزهت محبی _ کارشناس تولیدات گیاهی خبرگزاری کشاورزی ایران

آدرسی:خیابان ولیعصر،بالاتر از بلوار میرداماد،خیابان قبادیان غربی،پلاک ۲۲ تلفن: ۸۲۵۹۱

www.parsianinsurance.ir

اقتصادی

رئیس قوه قضائیه: جمهوری اسلامی ایران و حزب‌الله لبنان افتخار جهان اسلام هستند

سرویس خبر: رئیس قوه قضائیه از روسای دادگستری استان‌های سیلرحه خوست در کمک رسائی و جبران خسارت توسط مسئولان اجرایی استان‌ها، در حد میسور همراهی کنند و سازمان پاروسیی کل کشور نیز بر روند رسیدگی به مشکلات سیلرذگان نظارت کند. او همچنین خوسابر پاسخگوئی نظم و مستند ستاد حقوق بشر و وزارت خارجه به ادعاهای اخیر وزارت خارجه آمریکا علیه حقوق بشر در ایران شد.

آیت‌الله صادق آملی لاریجانی در جلسه دیروز مسئولان عالی قضایی، به برگزاری اجلاس سازمان همکاری کشورهای اسلامی در استانبول و مواضع ضد ایرانی برخی از اعضای این سازمان در طول برگزاری اجلاس اشاره کرد و با ابراز تأسف از این مواضع گفت: جای تعجب و تأسف است سازمانی که برای مقابله با رژیم صهیونیستی پدید آمد؛ امروز کشورهای را که در صف مقدم مقابله با این رژیم هستند هدف قرار داده و در پیانهٔ خویش انتباهی کلاماً واهی علیه آنان مطرح نمی‌کند.

او با تأکید بر تأثیر کشورهای سلطه از جمله آمریکا برای نفوذ در سازمان همکاری کشورهای اسلامی، به سابقه سیاه و ننگین عرستان در اعمال خشونت و کشتار مردم بی‌گناه و ایجاد گروههای تروریستی و شرور اشاره کرد و گفت: جای تأسف است که چنین کشوری با لای‌های خود در پیانچ جمهوری اسلامی ایران و حزب‌الله لبنان که افتخار جهان اسلام در مبارزه با رژیم ضابط صهیونیستی هستند موجب صدور چنین بی‌بایهائی می‌شوند: رئیس قوه قضائیه اِیراد آمریکایی‌ها به برخی اقدام‌های مرتبط با قیایق موادمخدر را از جنبه دیگری از دروغ‌های گزارش اخیر برشمرد و گفت: همه مراتب مبارزه با قاچاق موادمخدر به اعدام ختم نمی‌شود و جمهوری اسلامی ایران در روند مقابله خود با جرائم موادمخدر که دربرگیرنده هزینه‌های بسیار است؛ در واقع تأثیرات می‌کند موادمخدر تولیدی در افغانستان کشوری که در اختیار آمریکاست به اروپا و سایر کشورها نرسد، با این حال عجیب است که کشورهای غربی به جای تشویق ایران در این مبارزه ما را در مورد هیچه قرار می‌دهند.

آیت‌الله آملی لاریجانی در پایان از ستاد حقوق بشر و مسئولان وزارت امور خارجه خواست با اقتدار و صلابت و به صورت کلاماً مستدل و منطقی سطر به سطر ادعاهای دروغین گزارش اخیر وزارت امور خارجه آمریکا را پاسخ دهند تا مردم دنیا به دروغ‌های مستمر دولت آمریکا واقف شوند. در جلسه دیروز مسئولان عالی قضایی ایست و بررسی درباره کاهش جمعیت کیفری زندان‌ها ادامه یافت و موادی از آن به تصویب رسید.

فرماندار دشت آزادگان درگذشت

سرویس شهرستانها: جاسم مجیدی‌پور فرماندار دشت آزادگان بر اثر ایست قلبی به دیار باقی شتافت.
فرماندار دشت آزادگان در روز آرتش در سوگسنگرد درگذر شد؛ بود شرکت کرد که هنگام مراسم دچار ایست قلبی شد. وی از مبارزان با سابقه، وزارت کشور بود که بیشتر در کسوت فرمانداری شادگان و رامهرمز، سرپرستی فرمانداری اندیشک و مدیرکل امور اجتماعی استانداری خوزستان خدمت کرده بود. او متولد ۱۳۳۵ بود و در جریان مراسم آیینین حسینی به عنوان خادم زائران حسینی از ابتدا تا انتهای مراسم آیینین در مرز چراهه حضور داشتست و به زائران حسینی خدمتگزار بود.

فراخوان اعزام به خدمت فارغ التحصیلان دانشگاه‌ها

سرویس خبر: سازمان وظیفه عمومی ناجا تمام مسئولان فارغ التحصیل دوره‌های کاروانی، کارشناسی و بالاتر و مسئولان گروه پزشکی سراسر کشور را که برگ ادامه به خدمت از سازمان وظیفه عمومی ناجا به تاریخ یکم اردیبهشت ۱۳۹۵ دریافت کرده‌اند به خدمت فراخواند.

تمام مسئولان فارغ‌التحصیل دانشگاهی که تاریخ اعزام آنان یکم اردیبهشت ۹۵ است، موظف هستند فردا (اول اردیبهشت) در محل و ساعتی که توسط این سازمان در برگ معرفی نامه به مسئولان به مراکز آموزش نیروهای مسلح اعلام شده، حضور یابند.این اطلاعیه می‌افزاید: این خدمت از مسئولانی که به هر دلیل تاکنون موفق به دریافت برگ معرفی نامه به مراکز آموزش نیروهای مسلح نشده‌اند، می‌توانند به یکی از دفاتر خدمات الکترونیک انتظامی (پاس ۹۰) مراجعه کنند.

افتتاح بزرگ‌ترین بیمارستان تخصصی شهری کشور همزمان با روز بزرگداشت سعدی در شیراز

شیراز- خبرنگار(اطلاعات، همزمان بااِول اردیبهشت روز بزرگداشت سعدی، بزرگترین نگارخانه شهری کشور با موضوع سعدی شیرازی برگزار می‌شود. هادی شهیدپور شیرازی شهردار منطقه تاریخی شیراز با اشاره به این مطلب که ارج نهان به مفارش شعر شیراز وظیفه همگان است، گفت: در این راستا شهرداری منطقه تاریخی و فرهنگی شیراز بزرگترین نگارخانه شهری کشور با موضوع سعدی شیرازی را در پیروزی این شاعر فرهیخته بر برگزار می‌کند. او افزود: این نمایشگاه شامل تصاویر خط و نقاشی با موضوع استاد سخن سعدی شیرازی است که از اول اردیبهشت در ضلع شرقی ارگ کریمخان برای بازدید عموم برپا می‌شود.

کورش کمالی رئیس مرکز سعدی‌شناسی نیز با اشاره به این مطلب که تلاش سعدی برای ورود تفکر به جامعه، ۴۰۰ ضرب‌المثل برگرفته از گلستان، زُرفراغی سعدی در گلستان و ... عناوینی هستند که در آستانه یادروز سعدی مورد طرح است، گفت: شاید با یک تسامع بتوان گلستان را مهمترین و تأثیر گذارترین اثر سعدی در معرفی او به ایرانیان و جهانیان دانست که تدوین بیش از ۵۰ کتاب به تقلید از گلستان و حضور نزدیک به ۲۰۰ ضرب‌المثل رایج در فرهنگ شفاهی و زندگی ایرانی بر اساس گلستان تنها نمونه‌ای از این تأثیر است.

رئیس مرکز سعدی‌شناسی یادآور شد: همزمان با یاد روز سعدی نوبت است سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استانداری شیراز ارائه خواهد کرد همچنین گروه موسیقی به سرپرستی علیرضا قربانی اشعاری از سعدی را به عرضه خواهد گذاشت و ورود عموم فقط با کارت دعوت خواهد بود.

پرونده قتل «ستایش کوچولو» به دادگاه کیفری می رود

سرویس حوادث: داستان عمومی و انقلاب روایتی در تشریح آخرین وضع پرونده قتل دختر شش ساله افغان گفت: پس از اعلام نظریه پزشکی قانونی در رابطه با سلامت روانی متهم به قتل، پرونده سریعاً برای تعیین ورسدگی به دادگاه کیفری یک ارسال می‌شود.

اولی‌القصیم مرداطلب افزود: متهم به قتل اقرار و اعتراف کرده و به کانون اصلاح و تربیت منتقل شده است، چراکه طبق قانون متهمان کمتر از ۱۸ سال، تحویل زندان نمی‌شوند. وی ادامه داد: منتظر ارسال نظریه پزشکی قانونی برای مشخص شدن علت مرگ و سایر مسائل و جواب پرونده هستیم. دادستان عمومی و انقلاب روایتین افزود: کسی ادعا ندارد که متهم به قتل سلامت روانی نداشته است اما برای تکمیل پرونده باید از پزشکی قانونی برگه گواهی سلامت روانی اخذ شود تا نقضی در پرونده، وجود نداشته باشد و از طرفی متهم در آینده ادعایی خلاف وضع فعلی نداشته باشد. مرداطلب اضافه کرد: پس از اعلام نظریه پزشکی قانونی در رابطه با علت مرگ و سایر جواب پرونده و سلامت روانی متهم به قتل، پرونده سریعاً برای تعیین ورسدگی به دادگاه کیفری یک ارسال می‌شود.

وی با بیان این‌که رسیدگی به این پرونده به صورت ویژه و خارج از نوبت در دستور کار دستگاه قضایی قرار دارد، یادآور شد: برای رسیدگی به این پرونده از طریق هیأت صد درصدی قانون بهره گیری شده و مافوق قانون اقدامی قابل انجام نیست؛ چرا که متهم دستگیر و طبق روال قانونی پرونده در حال پیگیری است.

واکنش معاون ستاد حقوق بشر

معاون امور بین‌الملل و همکاری‌های بین‌المللی قضایی ستساد حقوق بشر، جنایت هولناک علیه ستایش، دخترپنج شش ساله افغان را به شدت محکوم کرد و از مسئولین قضایی ذی ربط خواست با جدیت، ظاهمتی و فوریت به این فاجعه رسیدگی و با مسیب یا مسببان آن برابر قوانین برخورد کنند. کاظم غریب آبادی افزود: جمهوری اسلامی ایران میزان حدود ۳ میلیون مهاجر از افغانستان است و همواره از تمام منابع و ظرفیت‌های خود برای رسیدگی به وضع آنان استفاده کرده‌است. معاون ستاد حقوق بشر در بیان تسلیت به خانواده ستایش قریشی، تأکید کرد: در نظام قضایی تقاضای بین اتباع ایران و افغانستان در رسیدگی به وضع‌های مانند قتل وجود ندارد و جنایت، جنایت است، فرقی نمی‌کند که مرتکب آن چه مدلی داشته باشد. هر که باشد با آن قاطعانه و جدی برخورد خواهد شد.

قاتل ستایش در نی‌ریز دستگیر شد

سرویس حوادث: فرمانده انتظامی استان فارس گفت: قاتل یک دخترپنج شش سال نی‌ریزی در کمتر از ۱۲ ساعت دستگیر شد. سردار احمدعلی گوردوزی افزود: در پی اعلام فقدان دختر بچه شش ساله‌ای بنام «ستایش» در یکی از روستاهای اطراف شهرستان نی‌ریز، مأموران با توجه به این‌که دختر بچه مفقود شده مقداری زیورآلات طلا در زمان مفقود شدن به همراه داشته و با استعلام از طلافروشی‌ها متوجه شدند فردی مسافر را به مراجعه به یک طلافروشی‌ها اقدام به فروش ۴ دانه گوشواره به مبلغ ۲ میلیون و ۵۵۰ هزار ریال کرده است. وی، ادامه داد: با این اقدام اطلاعاتی، این فرد که مردی ۴۳ساله بود در کمتر از ۱۲ ساعت پس از وقوع جرم شناسایی و در یکی از روستاهای اطراف شهرستان نی‌ریز دستگیر شد. گوردوزی گفت: این فرد پس از اعتراف به قتل دخترپنج شش ساله، انگیزه کار خود را سرقت زیورآلات طلای وی بیان کرد. فرمانده انتظامی استان فارس افزود: متهم همسایه خانواده مفقود بوده و هنگام مراجعه ستایش از مادرش، دخترپنج رابوده و بعد از انتقال به کوه‌های اطراف او را به قتل رسانده و در همان مکان دفن کرده بود.

بقیه از صفحه اول
آب از سفره‌های زیرزمینی باید محدودیت‌هایی اعمال شود.
جهانگیری افزود: به علت برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی، امروز استان‌های مهم کشور تنش آبی دارند و باید با اعمال محدودیت‌ها و مدیریت صحیح پوتانیم از منابع آب کشور درست استفاده کنیم.

***گشتاده فرزی زمینی**
وی، مدیریت منابع آب را اصلی‌ترین وظیفه دولت برشمرد و گفت: بیشترین مصرف آب در بخش کشاورزی است از این رو باید با مدیریت صحیح بیشترین باردهی از هر متر مکعب آب را داشته باشیم. معاون اول رئیس‌جمهوری، مهمترین رویکرد دولت را بحث تأمین امنیت غذایی مردم ذکر کرد و از تصویب آیین نامه کشتش فرا فرزی زمینی در هیات دولت خبر داد.
جهانگیری افزود: با اجرای ایسن طرح بخش خصوصی و

افراد حقیقی تشویق می‌شوند تا آب از سفره‌های همسایه کشت و کار کنند و بخش عمده‌ای از محصولات تولیدی خود را به کشور بیاورند تا به مصرف برسد. وی اظهار داشت: باید آبیاری مدرن را جایگزین برداشت‌های سنتی و کشت‌های گلخانه‌ای کنیم تا بتوانیم در مصرف آب صرفه جویی لازم را داشته باشیم. معاون اول رئیس‌جمهوری، تأکید کرد: بحث مسدسازی از جمله اقدام‌های ارزشمند دولت در کشور است که با جدیت دنبال می‌شود.

جهانگیری یادآور شد: امسال ۱۴ سد بزرگ در مناطق مختلف کشور به بهره داری می‌رسد که تحول شگفتی در صنعت آب خواهد بود.

وی در رابطه با طرح گرمسیری نیز اظهار داشت: شبکه گرمسیری به عنوان یکی از طرح‌های مهم و دست اقدام از پیشرفت مطلوبی در برخوردار است که با بهره برداری از آن تحول عظیمی در بخش

سیل در ۳۵۱ شهر و روستای کشور ۲ قربانی داشت

سرویس خبر: سخنگوی سازمان امداد و نجات هلال‌احمر گفت: سیل یک هفته گذشته در ۳۵۱ شهر و روستای کشور رخ داد.

مرتضوی افزود: امدادگران به ۳۵۱ شهر، روستا و مناطق عشایرتنشین کشور امدادرسانی کردند. وی ادامه داد: امدادگسارن به ۲۶ هزار و ۸۰۰ نفر در این مدت امدادرسانی کردند و ۲۴۹۰ نفر نیز با برپایی ۱۳۶۰ چادر امدادی، اسکان اضطراری داده شدند. به گفته سخنگو سازمان امداد و نجات هلال‌احمر در این مدت ۳۱ نفر از سیل‌زدگان به اماکن امن منتقل شدند و ۱۰ نفر هم به مراکز امدادی انتقال یافتند.

مرتضوی از مرگ ۷ نفر در جریان وقوع سیل خبر داد و افزود: ۲ نفر در شهر دهرجان، یک نفر در مهران، یک نفر در آلدیکا و یک نفر نیز در نورآباد جانشان را از دست دادند. وی گفت: در جریان وقوع سیل در کشور از ورودی به ۶۹۷ خانۀ تخلیه و ۳۰۶ خودرو نیز از مسیر سیل رها سازی و به خانه امن منتقل شد.

*** دختر از آوار بایخت**
رئیس آوار یک منزل مسکونی در روستای «میش» بخش زنگنه شهرستان ملایر موجب مرگ یک دختر ۲۵ ساله شد.

۷۰۰۰ نیروی نامحسوس گشت امنیت اخلاقی گزارش «پیامکی» می‌دهند

سرویس حوادث: ۷۰۰۰نیروی نامحسوس گشت امنیت اخلاقی گزارش خود درباره چهار موضوع آلودگی صوتی، حرکات پرخطر در حوزه راهمایی و رانندگی، مزاحمت ناومیس و کشف حجاب در خودرو را در قالب «پیامک» به پلیس امنیت اخلاقی تهران گزارش می‌کنند.

سردار ساجدی‌نیا رئیس پلیس تهران در حاشیه گردهمایی

اخبار داخلی

امسال ۱۴ سد بزرگ به بهره‌برداری می‌رسد

***۷۰۰۰ روستای تشنه**
وی با اشاره به این‌که ۷۰۰۰ روستا در کشور با کمبود آب مواجه است که با تانکر به این مناطق آبرسانی می‌شود، گفت: ۱۵ هزار میلیارد ریال منابع مالی برای تأمین آب آشامیدنی در کردستان هزینه شده، اما این استان‌ها از بن بست خارج شوند. معاون اول رئیس‌جمهوری تأکید کرد: بحث مسدسازی از جمله اقدام‌های ارزشمند دولت در کشور است که با جدیت دنبال می‌شود.

جهانگیری افزود: سال گذشته بیش از ۵۰ هزار میلیارد ریال برای اجرای طرح‌های مختلف در استان‌های کرمانشا، ایلام و کردستان هزینه شد و امسال نیز این ظرفیت وجود دارد که ۸۰ هزار میلیارد ریال منابع مالی به این استان‌ها اختصاص یابد؛ کارهای بزرگی در این استان در دست اجرا است.

*** بازدید از سد داریان**
معاون اول رئیس‌جمهوری از سد داریان شهرستان پاوه هم دیدن کرد. جهانگیری در این بازدید از نزدیک در جریان نحوه

ساخت و آبگیری سد داریان که از سال گذشته آغاز شده است، قرار گرفت.

فرماندار پاوه گفت: سد داریان از نوع سنگ ریزه‌ای با هسته رسی است که ارتفاع آن از پی ۱۷۹ متر، ارتفاع تاج ۱۵۹ متر، طول تاج ۳۸۹ متر، عرض تاج ۳۶۸ متر، عرض تاج ۱۵ متر، عرض در پی ۸۷۰ متر و حجم بند ۹۷ میلیون متر مکعب است.

افتتاح ۳دمخزنی‌تنگ‌حمام (شهدای گمنام) در قصرشیرین و

دایک در گیلانغرب از مهمترین برنامه‌های کاری سفر یک‌روزه معساون اول رئیس‌جمهوری به استان کرمانشاه بود.

او یک طرح تولیدی نان صنعتی در کرمانشاه راهم افتتاح کردیازدید از راه آهن غرب مسیر ملایر به کرمانشاه و کرمانشاه به قصرشیرین از دیگر برنامه‌های جهانگیری در استان کرمانشاه بود.

۳ استان کشور در وضعیت قرمز آبی

با وجود بارندگی های اخیر ۳ استان اصفهان، فارس و بوشهر هنوز در وضع قرمز خشکسالی هستند.حمیدرضا چیث‌چیان در گفتگو با ایسا در کرمانشاه، با اشاره به بارندگی‌های اخیر، گفت: خوشبختانه این بارندگی‌ها موجب شد تا بسیاری از سد‌های کشور سرریز کنند. بیشتر سد‌های کشور میزان ذخیره آب بسیار خوبی دارند و گنجایش آب جدید را ندارند و شاید تنها چند سد به این شکل نباشد.

دادستان تهران: رسیدگی به جرائم امنیت اجتماعی بایدبه سرعت انجام شود

دادستان تهران با توضیح این که امروزه با برخی جرائم شهری و اجتماعی مواجه هستیم که در گذشته به این صورت مطرح نبوده است، گفت: در شهر تهران با مشکلات و معضلات همچون دس‌تت فروش، حضور کارتن خواب‌ها، معتانان متجاهر، تکدی‌گری و حاشیه‌نشینی مواجه هستیم که اگر چه ممکن است برخی امور جرم نباشد، اما در دراز مدت می‌تواند بستر وقوع جرائم را فراهم آورد. دادستان تهران یکی از سیاست‌های اصلی دادستانی در سال ۱۳۹۵ را پیشگیری از وقوع جرم اعلام کرد که به ویژه در ناحیه‌هایی از داسرا که با جرائم مرتبط با دستکاهای اجرائی سر و کار دارند مانند ناحیه ۷ ضرورت بیشتری می‌یابد.

جعفری دولت‌آبادی سیاست دوم مسئولان دادسرا را نظارت بر کارکنان اسناد و با اشاره به این که سال گذشته شماری از قضات از خدمت تعلیق و تحت تعقیب قرار گرفتند، افزود: اهمیت بیشتری خواهد شد.

وضع متقاضیان مسکن مهر پردیس را مشخص کنند

متقاضی مسکن مهر پردیس فاز۵هستم، مدت ۳ سال است که ثبت نام کرده‌ایم اما متأسفانه مسئولان به وعده‌های خود عمل نمی‌کنند. از جناب آقای آخوندی درخواست می‌کنم به وضع متقاضیان مسکن‌مهر توجه کند.

پیشنهاد به وزارت بهداشت و درمان

پیشنهاد می‌کنم مسئولان محترم وزارت بهداشت و درمان همکاری‌های دیگر، راهکارهای سازنده برای مبارزه با عوامل مرگ و میر در کشور را بررسی و اطلاع رسانی کنند تا بیماری‌هایی مانند سکه مغزی و قلبی، دیابت و… علت مرگ مردم نشود.

مستولان به هوش باشند

این روزها قطارهای گردشگری در کشور ما افزایش یافته است می‌خواستم به مسئولان بگویم هوشیار باشند چون گردشگران این قطارها هزینه هتل و رفت و آمد و خوراک نمی‌پردازند و این پول‌ها را در کشور می‌ماند یعنی مجارستان به شرکت‌های گردشگری می‌پردازند و تمامی سفر آنان در درون کشور رایگان است.

محسنتی – خواننده روزنامه اطلاعات

از روزنامه اطلاعات درخواست می‌کنم مردم را از احوالات جناب آقای شجریان مطلع کنند. از روزنامه خورناتن تشکر می‌کنم.

درخواست از وزیر راه و شهرسازی

متقاضی مسکن مهر پردیس فاز ۸ هستم سال ۹۱ ثبت نام و حدود ۴۰ میلیون تومان به حساب شرکت عمران پردیس واریز کردم. قرار بود ۱۸ ماهه خانها را تحویل دهند. اکنون با گذشت ۴ سال هنوز تمکیم به تحویل آنها ندارند. از وزیر محترم راه و شهرسازی تقاضا می‌کنم به مسئولان شرکت عمران پردیس برای تسریع در کار، تذکر دهند.

تلفن به خط ارتباطی

درخواست از مسئولان شرکت مترو!

در شرکت زمان روب نیشاپور خط مترو کار می‌کنم. از حقوق و بیمه و عیدی ما هیچ خبری نیست. از مسئولان درخواست رسیدگی دارم.

حاجی‌زاده – از کارگران مترو

سؤال از مسئولان مترو
پله‌های برقی ایستگاه مترو روبروی فرهنگسرا حدود یک ماه است که نصب شده ولی هنوز راهاندازی نشده است تا مردم از آن استفاده کنند. همین مشکل در مترو تهراپارس وجود دارد که آسانلر آنجا یک سال است نصب شده و هنوز راه‌اندازی نشده است. هر هزینه کردمان چرا راه‌اندازی نمی‌شود تا از متفاوت مردم کمتر شود؟

این بحث را ادامه دهید

از یادداشت آقای فرید فدایی در روزنامه سشنیه ۲۴ فروردین با عنوان «قوانین طلایی اهنمایی و رانندگی» تشکر می‌کنم و از روزنامه تقاضا دارم بحث پیرامون مسائل رانندگی به ویژه با توجه به کثرت تصادفات در کشورمان را همچنان در گزارش‌ها و مقالات و یادداشت‌های خود ادامه دهد.

تماس با خط ارتباطی

استفاده از تجربیات کشورها در حوزهٔ آب

با توجه به منابع آبی فراوان در قزاقستان و مدیریت خوب که این کشور در حوزهٔ آب از خود نشان داده، شایسته است روابط ما با این کشور به ویژه در این حوزه گسترش پیدا کند و تا دیر نشده به داد منابع آبی کشور برسیم.

شهرندی از تهران

۳ هزار بنای غیرمجاز در تهران…

سخنگوی قوه قضائیه گفت است که ۳ هزار بنای غیرمجاز در استان تهران تخریب شده‌اند. این ۳ سال به وجود می‌آید که چه کسی اجازه ساخت این بناها را داده است و مسئول هدر رفت این همه سرمایه چیست؟

سؤال از سازمان تأمین اجتماعی

حقوق برخی از مستمری‌گیران حداقل‌های سازمان تأمین اجتماعی به خاطر تعدیل‌های شرکت‌ها و ادبجاری تولیدی و خدماتی که کارگران مربوطه مجبور به دریافت بیمه بیکاری شده‌اند، خیلی کم است. گناه ما چیست که شرکت ما تعطیل شده است و بخشی از سنوات ما با بیمه بیکاری استفاده کرده‌ام؟

یک کارگر بازنشسته

از زندگی داروخانه‌های هلال احمر

ارزندگی خدمات داروخانه‌های هلال‌احمر بسیار بالا ولی تعداد آنها در سراسر کشور ناچیز و اندک است. چرا تعداد این داروخانه‌ها افزایش پیدا نمی‌کند و چرا وزارت بهداشت آنها را مورد حمایت قرار نمی‌دهد؟ آیا داروخانه‌های خصوصی از چنین حمایتی جلوگیری به عمل می‌آورند؟

علی‌رضا احمدی از تهران

شنبه ۳۱ فروردین ۱۳۹۵ - ۱۱ رجب ۱۴۲۷ - ۱۹ آوریل ۲۰۱۶ - سال نودم - شماره ۲۴۶۱۹

خط ارتباطی مردم با اطلاعات

تلفن ۲۲۲۲۶۰۹۰

ایمیل خط ارتباطی: ertebat@etelaat.com

چند نکته درختم توجه خوانندگان گرامی

توجه خوانندگان محترم در ارتباط با پیامهای تلفنی به نکات زیر جلب می‌کنیم:

- موضوع پیام‌ها جنبه‌های خصوصی، حقوقی و یا قضایی نباشد.
- پیام‌ها به کرماتشاه و دقیق باشد و از تکرار آن‌ها خودداری شود.
- خوانندگان محترم شهربانری در پیام‌هایشان نام شهرستان مربوطه را بیان فرمایند.
- چاپ پیام‌ها بر اساس نوبت است.
- با تشکر- سرویس ارتباطات مردمی

خدمتی که وی می‌تواند بکند!

خدمت آقای احمدی‌نژاد عارضه هستم که با توجه به عملکرد عجیب و غریب و خسارات وارده به کشور به خاطر تصمیم‌های آنی و احساسی شما خواهش می‌کنم لطف کنید و برگردانید و این‌گونه به ملت مظلوم ایران خدمتی ارائه دهید.

یک موهظ

زمنینه‌ساز تحریم‌ها مستحق حمایت است!

مخالفان دولت مرتباً از دفع نشتیدن تحریم‌ها دم می‌زنند و این موضوع را اهرم فشاری علیه دولت قرار داده‌اند. در حالی که در زمان آقای احمدی‌نژاد که تحریم‌ها یکی پس از دیگری وضع می‌شد، خم به ابرو نمی‌آوردند و هرگز احساس خطر نمی‌کردند. گویا تحریم‌ها خیلی بداند، ولی فقط برای دولت آقای روحانی و زمینه‌ساز تحریم‌ها شایسته حمایت و دفاع همه جانبه بود!

شهرندی از تهران

خبری برای اطلاع صدا و سیما!

پیشنهادهای می‌کنم خبر مربوط به اظهارات استاندار فارس که چهارشنبه ۲۵ فروردین چاپ شد، و گفته بود: «شاد نبودن جوانان به خشونت می‌انجامد» را برای رئیس صدا و سیما ارسال کنید بلکه از این همه غم و غصه در سیمای ملی کمی کاسته شود.

شهرندی از تهران

استفاده از اسامی فارسی به جای عربی

نیروهای مسلح و وزارت دفاع در نامگذاری تسلیحات، بیشتر از اسامی عربی استفاده می‌کنند. می‌خواستم بگویم درست که ما هویت اسلامی داریم اما ایرانی و فارسی زبان هستیم بی‌توجهی به این موضوع، دوستداران ایران را آزرده خاطر می‌کند.

تلفن به خط ارتباطی

درخواست اعزام به حج

تعجب می‌کنم که از وجود دس‌تت‌های حاکمان سعودی و انجام اعمال ناجوانمردانه علیه مردم ایران باز هم عده‌ای درخواست اعزام به حج می‌کنند.

تشکر از بیمارستان فارابی

از پرسنل محترم بیمارستان فارابی تشکر می‌کنم به ویژه بخش اورژانس این بیمارستان که خدمات بسیار خوبی به بیماران بخش

تلفن به خط ارتباطی

راهکار مبارزه با تورم

به نظر من راهکار مبارزه با تورم و گرانفروشی، در معرض دید قراردادن قیمت تمامی کالاها با نرخ مصوب از سوی شرکت‌ها و کارخانه‌های تولید کننده است.

تلفن به خط ارتباطی

درخواست از وزارت بهداشت و درمان و سازمان غذا و دارو

از مسئولان محترم وزارت بهداشت و درمان و سازمان غذا و دارو درخواست می‌کنم برای حفظ سلامت مردم، تمامی فرغندگان صنف محصولات غذایی را ملزم کنند تا از خرید و فروش محصولات فاقد آرم استاندارد خودداری کنند.

تلفن به خط ارتباطی

وضع متقاضیان مسکن مهر پردیس را مشخص کنند

متقاضی مسکن مهر پردیس فاز۵هستم، مدت ۳ سال است که ثبت نام کرده‌ایم اما متأسفانه مسئولان به وعده‌های خود عمل نمی‌کنند. از جناب آقای آخوندی درخواست می‌کنم به وضع متقاضیان مسکن‌مهر توجه کند.

پیشنهاد به وزارت بهداشت و درمان

پیشنهاد می‌کنم مسئولان محترم وزارت بهداشت و درمان همکاری‌های دیگر، راهکارهای سازنده برای مبارزه با عوامل مرگ و میر در کشور را بررسی و اطلاع رسانی کنند تا بیماری‌هایی مانند سکه مغزی و قلبی، دیابت و… علت مرگ مردم نشود.

مستولان به هوش باشند

این روزها قطارهای گردشگری در کشور ما افزایش یافته است می‌خواستم به مسئولان بگویم هوشیار باشند چون گردشگران این قطارها هزینه هتل و رفت و آمد و خوراک نمی‌پردازند و این پول‌ها را در کشور می‌ماند یعنی مجارستان به شرکت‌های گردشگری می‌پردازند و تمامی سفر آنان در درون کشور رایگان است.

محسنتی – خواننده روزنامه اطلاعات

از روزنامه اطلاعات درخواست می‌کنم مردم را از احوالات جناب آقای شجریان مطلع کنند. از روزنامه خورناتن تشکر می‌کنم.

درخواست از وزیر راه و شهرسازی

متقاضی مسکن مهر پردیس فاز ۸ هستم سال ۹۱ ثبت نام و حدود ۴۰ میلیون تومان به حساب شرکت عمران پردیس واریز کردم. قرار بود ۱۸ ماهه خانها را تحویل دهند. اکنون با گذشت ۴ سال هنوز تمکیم به تحویل آنها ندارند. از وزیر محترم راه و شهرسازی تقاضا می‌کنم به مسئولان شرکت عمران پردیس برای تسریع در کار، تذکر دهند.

تلفن به خط ارتباطی

درخواست از مسئولان شرکت مترو!

در شرکت زمان روب نیشاپور خط مترو کار می‌کنم. از حقوق و بیمه و عیدی ما هیچ خبری نیست. از مسئولان درخواست رسیدگی دارم.

حاجی‌زاده – از کارگران مترو

سؤال از مسئولان مترو
پله‌های برقی ایستگاه مترو روبروی فرهنگسرا حدود یک ماه است که نصب شده ولی هنوز راهاندازی نشده است تا مردم از آن استفاده کنند. همین مشکل در مترو تهراپارس وجود دارد که آسانلر آنجا یک سال است نصب شده و هنوز راه‌اندازی نشده است. هر هزینه کردمان چرا راه‌اندازی نمی‌شود تا از متفاوت مردم کمتر شود؟

این بحث را ادامه دهید

از یادداشت آقای فرید فدایی در روزنامه سشنیه ۲۴ فروردین با عنوان «قوانین طلایی اهنمایی و رانندگی» تشکر می‌کنم و از روزنامه تقاضا دارم بحث پیرامون مسائل رانندگی به ویژه با توجه به کثرت تصادفات در کشورمان را همچنان در گزارش‌ها و مقالات و یادداشت‌های خود ادامه دهد.

تماس با خط ارتباطی

استفاده از تجربیات کشورها در حوزهٔ آب

با توجه به منابع آبی فراوان در قزاقستان و مدیریت خوب که این کشور در حوزهٔ آب از خود نشان داده، شایسته است روابط ما با این کشور به ویژه در این حوزه گسترش پیدا کند و تا دیر نشده به داد منابع آبی کشور برسیم.

شهرندی از تهران

۳ هزار بنای غیرمجاز در تهران…

سخنگوی قوه قضائیه گفت است که ۳ هزار بنای غیرمجاز در استان تهران تخریب شده‌اند. این ۳ سال به وجود می‌آید که چه کسی اجازه ساخت این بناها را داده است و مسئول هدر رفت این همه سرمایه چیست؟

سؤال از سازمان تأمین اجتماعی

حقوق برخی از مستمری‌گیران حداقل‌های سازمان تأمین اجتماعی به خاطر تعدیل‌های شرکت‌ها و ادبجاری تولیدی و خدماتی که کارگران مربوطه مجبور به دریافت بیمه بیکاری شده‌اند، خیلی کم است. گناه ما چیست که شرکت ما تعطیل شده است و بخشی از سنوات ما با بیمه بیکاری استفاده کرده‌ام؟

یک کارگر بازنشسته

از زندگی داروخانه‌های هلال احمر

ارزندگی خدمات داروخانه‌های هلال‌احمر بسیار بالا ولی تعداد آنها در سراسر کشور ناچیز و اندک است. چرا تعداد این داروخانه‌ها افزایش پیدا نمی‌کند و چرا وزارت بهداشت آنها را مورد حمایت قرار نمی‌دهد؟ آیا داروخانه‌های خصوصی از چنین حمایتی جلوگیری به عمل می‌آورند؟

علی‌رضا احمدی از تهران

به لب هایم وزن قفل خموشی
 ز پایم باز کن بند گران را
 که در دل قصه ای ناگفته دارم
 کزین سودا دلی آشفته دارم
 « فروغ فرخزاد »

امیرحسین فرخزاد

درباره فیلم «ابد و یک روز»

گام معلق سمیه

عضوی هم‌ذات‌پنداری از خانواده‌ای می‌شوی، که واژه‌ی جدایی از تنها موجود نازنین و فداکار خانواده، آن‌ها را مواجه با بدبختی‌هایشان کرده است. رجوع کنبد به مونولوگ دیالوگ‌گونه‌ی لیلا، با آن دماغ همیشه قرمز مشکوکش، با پرخاش به سمیه از هشدار و بیدار باش او،

قدی که سناریست و کارگردان، به مددباز آفرینی‌های هنرمندانه‌ی پریناز ایزدیار و نوید محمدزاده، در برابر بخش اعظمی از اجتماع ما قرار گرفته‌اند.

حضور موسیقی، در بزنگاه شادی‌های غمگانه‌ی مجلس تقدیر از کارنامه‌ی درخشان کودک

مدرسه، از سمیه، خواهر کودک تیزهوش، پنجاه‌هزار تومان پول جایزه را مطالبه می‌کند!

مادر خانواده (شیرین یزدان‌بخش)، تنها راه بقا و حیات همین کلنی مریض و مبتلا به اعتیادی مزمن را، جاسازی بسته‌ای "نشیه" از دست‌آورده‌ای بزهکارانه‌ی نوید

بیش‌تر به یک استعاره حساب شده شبیه است. یک متافوری که چنان اجزای پازل مانندش، سطوح آشنایی دارند، که دقیق‌ترین تماشاگر هم، متوجه عظمت پیام آن نمی‌شود. در پنج دقیقه‌ی اولش، با خود می‌گویی، این هم مثل همه‌ی فیلم‌های اجتماعی، کمی تلخی، کمی تندى با چاشنی تهییج تماشاگر و رنگ سرخ سربگ و سری شکسته خونی و بزرگ‌نمایی و ترک‌تازی موسیقی متن فیلم. همانند آثار موفق و شکست‌خورده‌ی سینمای اجتماعی.

اما ده دقیقه که می‌گذرد، متوجه می‌شوی، نام "ابد و یک روز" در واقع، عنوانی فرعی است، تا تماشاگر، در کشاکش درگیری‌های یک خانواده، یک نماد کوچک از ما، اواخر فیلم متوجه شود که عنوان اصلی فیلم می‌توانست و به‌جا بود که "سمیه" یا ترکیبی با محوریت نام او باشد.

به‌هرحال، بانوی گران‌قدر، پریناز ایزدیار، هم‌چون پری و فرشته‌ی خانواده‌ای است که در حال از هم پاشیدگی مزمن است! پریناز ایزدیار، یا همان سمیه، کاراکتری در حد مام موطن خانواده‌ای است که اگر مهاجرت کند، با یک خارجی ازدواج کند و برود، اعضای خانواده، شیراز‌ی زندگی خود را در حال اضمحلال می‌بینند.

کودک خردسال این خانواده که توانایی راهیابی به تیزهوشان را دارد، بازهم نمادی است برای یادآوری اصل فراموش‌شده‌ی قانون اساسی خانواده، مبتنی رایگان بودن تحصیلات آموزش و پرورش تا مقطع تحصیلات تکمیلی، اما مدیر

به ستوه آمده است: "این جا هیچ چیز عوض بشو نیست". محسن هم با همه‌ی آلودگی چندباره‌اش به مواد، بازهم تنها امیدش، خواهر مهربانش، سمیه است، حتی شهناز (بانوریمارامین فر) هم هم‌چون خواهر دیگرش، اعظم (شبنم مقدمی)، به ایثار مام خانه، با وجود حیات نباتی مادر خانه، ایمان دارد.

ادامه در صفحه ۲

تیزهوش خانواده، سعادت لرزان این خانواده را تحت شعاع قرار می‌دهد و هرگز، موسیقی شنیده نمی‌شود. انگار موسیقی مجالی برای عرض اندام در هارمونی کلمات رد و بدل شده بین مرتضی (پیمان معادی) و محسن (نوید محمدزاده) و سمیه (پریناز ایزدیار) ندارد. موسیقی کاملاً بافتی در عمق و جان فیلم است، عینو، دوربین. از دقیقه‌ی دهم فیلم شایدهم زودتر،

محمدزاده (محسن) در جایی که عقل جن نمی‌رسد می‌داند، تا با برگشتن او از بند و زندان یا کمپ بازپروری، با اتکا به این سرمایه، کسب و کار خوبی را پی‌ریزی کنند! در "نشیه" دست‌به‌دست شده‌ی اعضای این خانواده‌ی مریض که گویی تب دارند و مدام با حرارت، هذیان می‌گویند، زلال مهر و معرفت و شکست آرزوها را می‌بینیم، شکستی بر آینده تمام

مقدمه‌ای بر «یاریار خوانی» در کهگیلویه و بویر احمد

جهانگیر ایزدپناه

به راستی شعر و موسیقی چه سر و چه جاذبه سحرآمیزی دارد که به شکل باورنکردنی روح انسان‌ها را تسخیر می‌کند و به مرور گذشته‌های دور و نزدیک، شادی‌ها، غم‌ها و خاطره‌ها می‌کشاند و گاهی شنونده را چنان به سکوت عمیق و عرفانی فرو می‌برد که هیچ نیروی دیگری قادر به این کار نیست. این چه نیرویی است که عام و خاص، فقیر و غنی و پیر و جوان از هر جنسی را چنان مجذوب خود می‌کند که برای همیشه در روح و جسم و ذهن آنها حک می‌شود.

به یاد می‌آوریم که در هنگام یاریار خوانی، نی‌نوازی، غمونه، شاهنامه و فائزخوانی چه سکوتی حکم فرما می‌شد. سر در گریبان سکوتی عمیق، زمزمه شعارها همراه با نی یا خواننده و آهی که از نهان بر می‌خواست و گاهی هم اشکی آشکار یا نهان که خود حکایت از رنج‌ها و دردها و شادی‌های مردم این سرزمین را دارد و حاکی از تسخیر بلامنافع روح آنهاست.

نواختن نی و غمونه خوانی در شبانگاهان عجیب روح‌نواز و سکوت برانگیز بود. باور کنید که حتی بر گوسفندان در قاش (آغل) هم سکوت عجیبی حکم فرما بود. نه نزعای و نه صدایی. محققان به درستی گفته‌اند که حیوانات هم کمابیش از موسیقی لذت می‌برند. یکی از شعرهای رایج همراه نواختن نی این بود:

بنالم تا بنالم تا همیشه
 پلنگ از کوه بنالد شیر به بیشه
 خبر اومد که دشتستان بهار
 زمین از خون فایز لاله‌زاره

شاهنامه خوانی هم که جایگاه رفیعی داشته و دارد. به یاد می‌آورم که شبی در جمعی صحبت از شاهنامه و رستم و سهراب و... شد. در هنگام صحبت از گفته‌های من چنین برداشت شد که منظور انکار یا غیر واقعی بودن شاهنامه است. این سخن چنان بر حضار سخت آمد که انگار بی‌احترامی مستقیمی به باورها و مقدسات آنها شده است. بعدها فکر کردم که حق داشتند؛ چون‌که این مردم عمری را با شاهنامه و رستم و دل‌آوری‌ها و داستان‌های آن سپری کرده‌اند. به مانند رستم زخم‌ها برداشته‌اند، رنج کشیده و تحمل کرده‌اند و با ظلم جنگیده‌اند. تهمینه وار در مرگ سهراب خویش گریسته‌اند و هر کس به نوعی در سوگ سیلوانی، سهرابی، بیژنی، هژیری، گودرزی و اسفندیاری نشسته و گریسته است، این باورها در تار و پود این مردم تنیده شده است، پس قابل احترام و مقدس‌اند. کسی که همراه تهمینه به سوگ نشسته است، بدانیم که غمی همچون تهمینه دارد و سهراب‌گونه‌ای را به سوگ نشسته است.

ادامه در صفحه ۴

تأملی در آواز امروز و «شب آواز ایرانی»

نقد و نظری به آواز در عصر اخیر

محمد رضانمناز واحد

فارغ از این تفاسیر و مهم‌تر از آن، برخوردار نبودن «آن» و «جان» در صدای آوازخوانان جوان است.

صدایی که آن دقایق و لحظات را با جان نغمات در هم آمیزد و مخاطب و شنونده را خواسته و ناخواسته به شنیدن آواز خود وادارد.

پر مسلم است که چنین صدایی حایز «جاذبه‌شنیداری» است و یک صدای پرجاذبه، انگیزش‌شنوایی مخاطب را موجب می‌سازد و عدم این مهم، دلیل اصلی مهجوریت آواز در برهه اخیر است.

ادامه در صفحه ۵

از برهه‌ای به ویژه از پایان دهه شصت به این طرف، صدای آوازخوانان از جهت مباحث کیفی صدا افول کرد. صداهایی اغلب متوسط از حیث مؤلفه‌های کیفی و البته گاه با کمیتی درخور که آن هم تقریباً و تحقیقاً به سمت «جیغ» سوق یافت. همین آوازخوانان جوانی که از اواخر دهه هفتاد و به ویژه در برهه اخیر (دهه‌های هشتاد و نود) شاهد درخشش آنها هستیم. البته به‌مانند که این درخشش هم بیشتر به سوسو کردن دورترین ستاره در آسمان می‌ماند تا درخشش «خورشید»!

تفسیر دکتر دینانی از «گلشن راز»

گلشن راز

«گفتگو از: اکبریم فیضی ۱۴۴»

کل و جزء

آنچه برای دحیه کلبی روی داد، تمثّل بود. در حدیث آمده است که پیامبر، جبرئیل را در جمال دحیه کلبی دید، یعنی در صورت مردی زیبا. این نوع تمثّل‌ها را دیگران نمی‌دیدند. تمثّل در عالم مثال و خیال روی می‌دهد. روح تمثّل ندارد، ولی شبح تمثّل دارد و شکل پیدا می‌کند. به همین جهت، شبح از روح پایین‌تر است. شبستری می‌گوید: این دو، از یک نور هستند و یک حقیقت هستند در شکل‌های مختلف. نور؛ یعنی ظهور؛ ظهور مطلق که گاه در چراغ ظاهر می‌شود، گاه در آئینه. ما نور را نمی‌توانیم ببینیم. ما نور را در منور می‌بینیم و اگر منور نباشد، نور را نمی‌توان دید.

* به صورت خلاصه: نور را باید در آئینه و مصباح دید، و در خلأ دیده نمی‌شود، همچنان ظاهر را می‌بینیم ولی ظهور را نمی‌بینیم. موجود را می‌بینیم، به جای اینکه وجود را ببینیم. مطلبی که شبستری می‌گوید، بسیار بسیار بالا و ارزشمند است.

* در بیت بعدی، جناب شیخ، از همانی و چه بسا بتوان گفت «عینیت» من و روح سخن می‌گوید: تو گویی لفظ «من» در هر عبارت به سویی روح می‌باشد اشارت من این حرف را تجربه کرده‌ام که وقتی می‌گویم من، به روح اشاره می‌کنم ولی سؤال این است که چرا به جای روح، می‌گویم: روح من؟ شیخ محمود شبستری به همین مطلب اشاره می‌کند و می‌گوید: انسان وقتی لفظ من را در هر عبارتی به کار می‌برد، به روح اشاره می‌کند، کانه مرجع ضمیر من، روح است.

* اشکال کار اینجا است که انسان میان خود و جزو خودش تفکیک قائل نیست:

چو کردی پیشوای خود خرد را نمی‌دانی ز جزو خویش، خود را خرد، معنای بدی ندارد ولی خردمند دچار اشتباه می‌شود و جزو و کل خودش را از هم جدا نمی‌کند. انسان فقط روح نیست، بلکه روح و تن است.

بنابراین، نباید بگوید: من روح. انسان، هم روح دارد، هم تن و باید هر دو را بگوید و این معنایش این است که انسان کلی دارد و جزئی که از هر دو تشکیل شده است و باید هر دو را بگوید و بشمار آورد، نه اینکه فقط یکی از آنها را بیان کند. در حقیقت، انسان جزء و کل خودش را درست نمی‌شناسد و این اشتباه بزرگی است.

در اینجا مباحثی وجود دارد که نمی‌توانیم واردشان بشویم و از حوصله این بحث خارج است. کل قابل مشاهده نیست و ما نمی‌بینیم، مگر اجزاء را و مگر با جزء. کل کجاست و چگونه می‌توان آن را دید.

* تازه ما از کل، شکل کل را می‌بینیم، نه خود کل را. مسئله جزء و کل بسیار مهم است ولی افسوس که نمی‌توان درباره آن به تفصیل سخن گفت.

من تازه متوجه منظور شبستری می‌شوم. راستش، اول نفهمیدم او چه می‌گوید. می‌گوید: شما خرد را پیشوای خودتان کرده‌اید، که جزئی از شماس و کل شما نیست. خرد من، جزوی از من است. من خرد هستم، یا خرد دارم؟ خرد، جزئی از من است و من خرد دارم ولی باید من را با چشم من دید، نه چشم خرد. من است که من را می‌بیند. خرد من، خرد من است و نمی‌تواند من را ببیند. وقتی می‌خواهیم من را با خرد و عقل ببینیم، جزء و کل برآیمان اشتباه می‌شود. این حرف شبستری، از مطالبی که مولانا در این باره گفته، بالاتر است.

ادامه دارد

به نوشتن داستان "خون و خنجر و شیدا" می‌کند که بعداً به "شب‌های قلعه چمن" تغییر نام می‌دهد. در سال‌های ۵۲ و ۵۳ داستان‌های "روز و شب یوسف" و "از خم چنبر" و "دیدار بلوچ" را منتشر می‌کند و سپس توسط ساواک دستگیر و زندانی می‌شود. در سال ۵۶ ▼ محمد رضا پورزاده پس از آزادی از زندان، مجوز انتشار داستان "گاواربان" به زبان آلمانی را از دولت می‌گیرد تا در عرصه بین‌المللی حضور فعالی پیدا کند.

محمد رضا پورزاده

نگاهی به تازه‌ترین مجموعه داستان محمود دولت‌آبادی

پیربابا در چکاد برفو

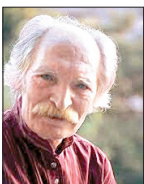

سال ۵۷ انتشار رمان "کلیدر" آغاز می‌شود. رمانی ۱۰ جلدی و قطور که به عنوان یک رمان عظیم روستایی بر مبنای زندگی شخصی به نام گل محمد در بیش از ۳۰۰۰ صفحه است برای به تصویر کشیدن سرنوشت ترازیک رعایای کشور و قبایل چادر نشین در دوران حاکمیت استبداد.

حدود بیست سال پیش دولت‌آبادی رمان دیگری با عنوان "زوال کلنل" نوشت که تا امروز موفق به اخذ مجوز چاپ آن نشده است اما در سال ۲۰۱۳ ترجمه همین رمان، برنده جایزه ادبی یان میخالسکی سوویس شد. او همچنین در ۲۵ آبان ۱۳۹۳ جایزه شوالیه ادب و هنر فرانسه را توسط سفیر دولت فرانسه در تهران دریافت کرد. از دیگر آثار نوشتاری دولت‌آبادی می‌توان به داستان‌های "کارنامه سپنج"، "آهوی بخت من گزل"، "روزگار سپری شده مردم سالخورده"، "طریق بسمل شدن" و ... اشاره کرد.

محمود دولت‌آبادی چندین نمایشنامه و فیلمنامه را هم به نگارش درآورده است. او همچنین سابقه بازیگری در تئاتر و سینما از جمله فیلم مطرح "گاو" داریوش مهرجویی را دارد. ضمن آن که اقتباس از آثار دولت‌آبادی ساخت چند فیلم را به همراه داشته است. برخی آثار دولت‌آبادی تا کنون به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، ایتالیایی، نروژی، سوئدی، چینی، کردی، عربی، هلندی، عبری و آلمانی ترجمه شده‌اند.

ادامه داستان "چوب خشک بلوط" از کتاب

قره رود هم گذر کنیم... در واپسین روزهای اسفند ۹۴ محمود دولت‌آبادی نویسنده قطور ترین رمان ادبیات مدرن ایران یعنی "کلیدر"، مجموعه داستان جدیدی به نام "بنی آدم" را به عنوان عیدی سال نو تقدیم ادب دوستان کشورمان کرد تا توسط نشر چشمه روانه بازار کتاب شود. این کتاب شامل شش داستان کوتاه است که به ترتیب مولی و شکارده، اسم نیست، یک شب دیگر، امیلیانو حسن، چوب خشک بلوط، و اتفاقی نمی‌افتد، نام دارند.

محمود دولت‌آبادی در مرداد سال ۱۳۱۹ در روستای "دولت‌آباد" سبزوار متولد شد. در سال ۱۳۳۲ در پایان تحصیلات ابتدایی به کار در کارخانه پنبه پرداخت که باعث بیماری او شد و برای معالجه به مشهد رفت. در سال ۱۳۳۸ برای ادامه تحصیل عازم تهران شد و همزمان به مطالعه آثار آنتوان چخوف و صادق هدایت پرداخت. در سال ۱۳۳۹ در تئاتر پارس مشغول به کار شد و سپس قلم به دست گرفت تا نویسنده شود، راهی سخت و دشوار که تا امروز ادامه داشته است. در سال ۱۳۴۱ نخستین داستان کوتاه‌اش را با عنوان "ته شب" منتشر کرد. در سال بعد هم داستان‌های "ادبار" و "هجرت سلیمان" را می‌نویسد و نگارش داستان‌های "بیابانی"، "پای گلدسته" و "سایه‌های خسته" را در سال ۱۳۴۳ به پایان می‌رساند.

دولت‌آبادی در سال ۱۳۴۵ داستان‌های "سفر" و "بند" را منتشر می‌کند و یک سال بعد هم ضمن آشنایی با جلال آل احمد و غلامحسین ساعدی و بهرام بیضایی، نگارش داستان "اوسنه بابا سبحان" را تمام می‌کند و در سال ۱۳۴۷ هم نوشتن داستان‌های "گاواربان" و "باشیرو" را به پایان می‌رساند. دولت‌آبادی در سال ۱۳۴۸ اوج خلافت داستان نویسی خود را با شروع به نوشتن مشهورترین و بارزترین اثرش یعنی رمان "کلیدر" به نمایش می‌گذارد. رمانی حجیم و ۱۰ جلدی که حتی او را به کسب جایزه نوبل ادبیات بسیار نزدیک کرد.

او در همین سال داستان "عقیل عقیل" را هم منتشر می‌کند. در سال ۱۳۵۰ داستان "مرد" و در سال بعد هم رمان "پائینی‌ها" را منتشر کرده و سپس شروع

"بنی آدم" چنین است: هنوز راه زیادی در پیش داریم. باید که از قره رود هم گذر کنیم. گفتند و بعد از آن از گذارالله و اکبرهم. کسی گفت یک وقت دیدی در میانگاه رودخانه جان داد و کله پا افتاد در آب رود و شتاب آن بردش. گفتند این که خیلی بد اتفاقی است اگر بیفتد. آن وقت همه محله حرف در می‌آورند که ما پدرمان را انداختیم درون آب تا ببردش. این سنت نبوده هرگز که زنده - مرده کسی را بدهند آب ببرد. پسرکی که اسمش "تکه" بود و نمی‌توانست حرف بزند و نواده پیرمرد بوده، دل گفت کاش این سنت که پیرمردی را به جریان آب رود بدهند تا او را ببرد طرف دریاما کسی حرف دل او را نشنید. پدر و عموهایش دور بار قاطری که واداشته شده بود کنار تخته سنگ سیاه، این پا و آن پا می‌کردند و این بحث که با پدرشان چه بکنند. عمومی جوان تر به دورترها نگاه کرد و گفت که پدرشان، همیشه در فصل کوچ به چکاد برفو نگاه می‌کرده، و قله پوشیده از برف را نشان داد و گفت راه چندانی نمانده تا کمرگاه آن چکاد.

عموی بزرگ تر گفت پیربابا برای آن به چکاد برفسو نگاه می‌کرده که جوانی هایش با گرگ‌هایی در آن جا جدال کرده بود. آن جا برایش یاد قدرتش بوده، این را همه طایفه می‌دانند.

پدر پسرک خاموش گفت ما حالا از این فرصت‌ها نداریم. بار و بنه‌ها دارند دور می‌شوند و رمه هم از نظر افتاده. گوسفند که معطل نمی‌ماند. بیاورش پایین از روی بار تا همین جا کنار تخته سنگ بگذاریمش.

عموی میانی گفت نمی‌توانیم جایی بگذاریمش که نتواند دور شدن ما را ببیند. دیگر همه چیز که نباید از یادمان رفته باشد. چشم‌های پیربابا باید دنبال "مال" و پشت و پی پسرهایش باشد وقتی دارد می‌میرد. حالا هم یکی برو و خودش را برساند به "مال" و دمی نگاهش دارد تا از نظر نیفتد. دیگر آن که باید پیربابا را روی بلندترین جای ممکن بگذاریمش، نه در پناه تخته سنگ. چه شده که این‌ها از یاد رفته؟

پسرک خاموش در دلش گفت آفرین به تو عموی خوب که اقلاً قدری برای پدرت قایل شدی، اما هیچ کس حرف او را نشنید. پدر پسرک گفت این که عزّا گرفتن ندارد، می‌گذاری بالای تخته سنگ. از بالای این تخته سنگ هم می‌تواند رفتن ما‌ها و دور شدن رمه و مال را ببیند. فکر زن و بچه‌ها هم باش، همچنین فکر بره - بزغاله‌های نوزاد. تا ماه در آید رسیده ایم لب رودخانه و باید مال و رمه و خانمان را به سلامت بگذاریم از رود. چه معلوم که جریان آب شتاب نگیرد؟ برف‌های چکاد دارند آب می‌شوند.

عموی جوان تر به چکاد برفو نگاه کرد و گفت کاش می‌شد تا پای آن چکاد ببریمش. آنجا را خیلی دوست داشت. پسرک با خودش گفت سپید هم هست آن جا، این جا دمی دیگر پر از سیاهی می‌شود.

اما کسی نمی‌دانست او با خودش چه می‌گوید؛ مخصوصاً پدر پسرک. آن که بزرگ‌ترین فرزند پیربابا بود، ملاحظه این چیزها را نداشت و نظرش همان بود که پیربابا را از قاطر پایین بیاورند و همان جا پای تخته سنگ یا بالای آن بگذارند و بروند. و پرسید که کوزه آب و گرده نان پیرمرد را که کسی دست نزده؟ گفتند کوزه تا نیمه آب دارد و گرده نان خیلی خشک شده در این سه شبانه روز. و او غر زد که مردن هم مگر این همه معطلی دارد؟...

گام معلق سمیه

با حذف و امحای بقایای شیشه و تریاک، باید قادران شهامت و صراحت سعید روستایی بود و باید

بقیه از صفحه اول کوچک و بزرگ، به سمیه دل‌بسته‌اند و در این میان، چهره‌ی ریاکار، مرتضی با اختلاس پول سمیه، حتی حاضر می‌شود، ناموش را یک ماهه عقد کند و بی‌مراسم و بی‌سرو صدا، به قیمت ازدواج و مغازه‌ای فلافل فروشی، روانه‌ی کشور دوست و برادر، افغانستان کند.

مراتب تعجب ما از خنده‌های میان‌گریه و گریه‌های میان انفجار خنده چنان است که ایمن اثر، با اغماض از بزرگ‌نمایی‌های غیرواقع دست‌گیری معناد خردپا و نامعقول بودن دسترسی محسن در روز فرار

امیدوار شد به سینمای ایران با ظهور پدیده‌ای که با نخستین فیلم خود، نبض هوشیاری مخاطب را در دستان گرم خود می‌گیرد و از رگ خواب تماشاگر، پرهیز کرده است. بی‌ادعا، بی‌شعار، بی‌ریاکاری مرسوم، و بدون تظاهرات مزورانه روشن‌فکری و دروغ، تکدر جامعه‌ای را از شیوع شفاف "شیشه" به تصویر کشیده است، با امید به این‌که منتقدان به رای مردم اعتماد کنند، و با آرزوی تصاحب چهار سیمرغ بازی دو مرد و یک زن و کارگردانی یافیل‌نامه، با فروتنی می‌گویم، دوربین دلش همیشه روشن‌باد!

معرفی مجموعه شعر طنز «پرای گوسفندی» جلیل صفر بیگی/ انتشارات فصل پنجم

چشم‌های میشی، گرگ‌های خیابانی

در بین شاعران طنز پرداز، خر و گاو از جمله حیواناتی هستند که مظلوم واقع شده‌اند! این نازنینان اگر نبودند، طنز فارسی در جا می‌زد و معلوم نبود طنز پردازان شریف ایرانی به کی گیر می‌دادند؟ یک کارشناس خبره تئوری تسبیب در اظهار نظر جدید خود، صفت نفهمی را از این دو جانور عزیز و زحمتکش سلب نموده و فرموده است که خر و گاو در قرن هفتم هجری ارزش داشته تا جایی که سعدی علیه‌الرحمه در بیت معروفی چنین آورده است: گاوان و خران

باربردار به زه آدمیان مردم آزار
او اعتراض نموده که گاو و خر در ایران امروز نباید سمبل نفهمی و حماقت و... باشد. اگر چنین بود، سمبل حزب معروف آمریکا خر نمی‌شد، با گاو در هندوستان این همه قابل احترام نبود که مردم رهگذر تا ۹۰ درجه برایش خم شوند. نام دیگر خر در ایران الاغ است که اغلب به صورت خطایی به برخی از دوستانمان پرتاب می‌کنیم که نباید بکنیم، سازمان حمایت از حقوق حیوانات در آخرین اعلامیه خود از این حیوان زبان‌بسته حوزه طنز، شدیداً حمایت کرده و توهین به آنها را توهین به اخلاق و مدنیت شمرده است.

شعر طنز امروز و شاعران و راهبان طنز در ایران بایستی نسبت به حفظ حرمت گاوان و خران از همین امروز اقدام شایسته به عمل آورند و اگر اهل منطق هستند، یک روز با خود و خدای خود خلوت کنند و در آخر سر معلوم کنند خر خودتی! و گاو تنها فیلم تحسین شده قبل از انقلاب است که با این فیلم داریوش مهرجویی و عزت‌الله انتظامی ارزش گاو را به جهان ثابت کردند. بیاییم برای شیرین کردن طنز خودمان از خود و دوستانمان مایه بگذاریم و این دو حیوان بارکش و با ارزش را بیشتر از این تحقیر نکنیم. من هم قول می‌دهم

بررسی مکاتب موسیقی کلاسیک دنیا - ۶۲

آغاز تلاش برای رفع ظلم و جهالت

نکته بسیار مهم این حقیقت است که عملکرد بتهوون به عنوان یک آهنگساز مستقل، آرماتور، سرشاراز اشتیاق و پشتکار و دانش، تنها منوط به زندگی خود یا همسرانش نبود، بلکه عملکرد بی نظیر و متفاوت او در عدم تسلیم به شرایطی بود که بیش از پانزده قرن حضور داشت. این که آهنگساز اولاً نوعی صنعتگر است و نه هنرمند به معنای اخص کلمه و به همین خاطر بود که سازنده نمکدان طلا و انقیه دان جواهر نشان امپراتور، محبت و پاداش بیشتری از آن خود می‌کرد.

ثانیاً این که به دلیل معیشت و جبر دوران، آهنگسازان می‌بایست سعی می‌کردند تحت الحمایه یک امپریا امیرزاده باشند و در شکل ایده آل، آهنگساز و کاپل مایستر پادشاه یا امیری مقتدر. و گاه سالها تلاش و کوشش طاقت فرسا می‌کردند تا شاید مورد توجه دربار قرار گیرند.

دلیل پنجم این که سخت ترین بخش کار آهنگسازان قرون وسطی، پروژه پس از قرن ۱۲ و ۱۳ میلادی و آغاز تدریجی نهضت اومانیسم، آن بود که آهنگسازی که می‌خواست با علاقه، دانش، احساس درونی و ژرفای خیال خویش و اعتقادات کاملاً مختص خویش اثری بیافریند، ناگزیر از آن بود که همه رابه یک سو نهاده و اثری مطابق عرف و چارچوب‌های مورد توافق کلیسا، دربار و اشراف بسازد.

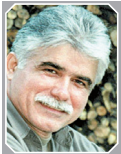
در حقیقت، همه باورها و درونیات و حتی دانش خود را به شکل تلخ و دردناکی به ناچار تنزل می‌داد، و این بیش از همه زجر آور بود. چرا که پذیرش تمام سختی‌های مادی و معیشتی و محدودیت‌ها مقدور بود، به شرط آفرینش موسیقی مطابق ذوق، قریحه و توان؛ اما ساختن اثری بامعیارهای کودکی هفت ساله (!) برای اندیشه‌ای شصت ساله، به راستی زجر آور بود.

ششم این حقیقت خاص که صداها از دیک کلیسا و منادیان آن دارای بارشهوایی بوده اند. از این منظر، از همان آغاز قرون وسطی، صدای دختران جوان و زنان عملاً کنار نهاده شد و تنها صدای کودکان (سوپرانو)، تنور (مرد) و بعضاً باس — باریتون (مرد) استفاده می‌شد.

این حقیقت تقریباً بیش نهصد سال از هنگام مرگ کنستانتین وجود داشت و یکی از محدودیت‌های قطعی شد و عاملی برای تنگ تر شدن دایره آفرینش موسیقی.

هفتم این موضوع تأسف آور که آهنگسازان حتی برای یک اجرای بسیار محدود و متشکل از چهار یا پنج نوازنده، محتاج حمایت مخدوم و حامی خویش بودند، به شکلی که اگر حمایت سکه‌های شخص حامی نبود، آهنگساز اثر حتی نمی‌توانست اثر خود را به تمامی و به شکل ملموس بشنود!

نامه‌های تلخ و سراسر رنج آهنگسازان بزرگ تاریخ، حتی تا قرن نوزدهم میلادی، برای تحقق یک حامی گواه روشنی از رنج و بی

اکبر اکسیر

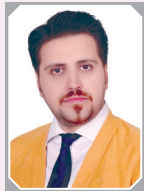
در شعر فراوان از این دو واژه شیرین استفاده نکنم و هر جا که کم آوردم، از خودم مایه بگذارم.

بله عزیزان طنز اندیش؛ کتاب این هفته ستون نقدینه که به گوسفند پرداخته و سوزهای شعر مجموعه را وقف آن نمود، مجموعه شعر «پرای گوسفندی» است که از نیم بیت و تک بیت گرفته تا نیم‌دانه و سطرک و شعر که همه چیز و همه نوع دارد و انگار خرده‌ریز کارگاه رباعی تراشی است که آقای جلیل صفر بیگی آنها را رندانه به نام شعر طنز قالب کرده است تا ما بیشتر به اصالت خود پی ببریم و بفهمیم که در میان این همه بیع کردن‌های طنزآمیز شاعران، شاعری هم پیدا می‌شود که نفع بگوید و به همین سادگی به شعر طنز برسد. او بدون کلمه فقط با ارکستر صدا و با تکرار صوت نفع است که زیباترین پرای اعتراض را می‌نوازد!

صفر بیگی در پرای گوسفندی، ردیف جلوی را طبق معمول به بزه‌داره‌ها است و شعرها در لحظات ناب از بُزها به میش‌ها و گرگ‌ها و گوسفندها می‌رسد:

* چشم‌های میشی / گرگ‌های خیابانی

یالش را دم اسبی می‌بندد/ کرّه خر
(کاریکاتور هم در این شلوغی وارد شعر می‌شود).
به یک طنز گوسفند رباعی! توجه فرمایید:
اعضای طولی‌ه‌اند خرخر مشغول/ گاو و بز و گوسفند و استر مشغول / تو با سگی خودت به عوغو سرگرم/ من با خری خودم به عرعر مشغول!
صفر بیگی در بخش پایانی کتاب از گوسفند به عشق می‌رسد و خدا کند کوتاه طنز را ادامه دهد!

عماد فرح‌نیا

عدالتی جهان است.
(نامه‌های به جا مانده از شوبرت که در قرن ۱۹ نگاشته شده، گواه تلخی است از استمرار این نقص تا قرن هاپس از اومانیسم).

یوهان سباستین باخ با تمام دانش و نبوغ خود نیز ناگزیر از حضور در دربار کوتن و... بود. اما قرون وسطی جنس متفاوت تری داشت؛ چرا که خلاقیت نیز معنایی بسیار لاغر شده بود. باریکه‌ای بسان یک تیغ اصلاح که نمی‌شد ذره‌ای خلاقانه تر عمل کرد و به دام رانده شدن از دربار یا عدم اجرای اثر در نمازخانه یا دربار و مصیبت‌های دیگر گرفتار نیامد.

حقیقتی که مدت‌ها قبل نویسندگان بسادگی می‌توانستند از تیغ سانسورچی‌ها به سلامت گذر کنند.
به قول آلک رابرتسون، مسائل و مشکلات آهنگسازان خیلی بیشتر از مشکلات یک نویسنده معمولی بود... یا با این تدبیر که واژه «شادی» بنویسند واز آن «آزادی» را مراد کنند.

(شعر شیلر در سرمغونی ۹ بتهوون).
مفهوم بینش الهی در هنر قرون وسطی، نقشی محوری داشت و همواره جهت دهنده بود. آهنگسازان به ناگزیر همه توانمندی خویش را بر سر رسیدن به آنچه، هم هنراصل بود و هم افق ایمانی آنان را روشن می‌کرد گذاشتند. اما جدال بزرگ در سه عرصه آغاز شده بود؛ جدال عقلانیت و خرد با ایمان صرف و بندگی و تعبد محض از کلیسا، دربار و اشراف ذی نفوذ که همواره سه نقطه اتصال مثلث نظام بدون تغییر قرون وسطی بودند که اولی لسان خدا و نماینده پروردگار برای توده بود.

دومی قدرت بود و شمشیری که مسیح نداشت، اما کلیسا آن را لازم می‌دانست و سومی زمین و ثروت بود و تقسیم کننده نان و آب مردم. هر چند این سه مستمراً در پیوند و اتصال و سیاست بازی برای راضی نگاه داشتن دیگری و حفظ خود بودند.

درست هنگامی که اولین نگاه‌های انتقادی به این نظم پوسیده شکل گرفت، نام اومانیسم بر آن نهاده شد. چرا که اهمیت به انسان به صرف انسان بودن و با کرامت و دانش مصدر این جهانی شد.
هنر موسیقایی نیز در کنار فلسفه و ادبیات عرصه ایجاد فضای این مبارزه با نظم محدود کننده پیشین شد. برای اولین بار ادیبانی چون بوکاچو اسقف‌ها را موجوداتی شهوت پرست و پول پرست و نیرنگ باز نشان دادند.

قلم بوکاچو و قلم آهنگسازان و قلم فیلسوفان وارد نبرد با شمشیرهای دربار و سکه‌های کلیسا شدند. یک سو پاپ، امپراتور و اشراف و آنسو جوهر قلم فرنیس بیکن، جیوردانو برونو، دانته، پالسترینا، لوتر و گالیله.

ادامه دارد

در محضر مشفق

«پرویز بیگی حبیب آبادی

بخش پنجاه و دوم

خاطر من هست یکی از شاعران انجمن که از پسران قوم بود، در اثر حادثه‌ای خانه خود را فروخت و بدی‌هایشان را پرداخت. پس از آن مرحوم دیهیم همسر و فرزندان و همچنین خود او را به تبریز فرستاد و در رادیو تبریز کاری برایش دست و پا کرد تا زندگی‌اش رو به راه شود و حتی خانه‌ای در اختیار او و خانواده‌اش قرار داد که تا به امروز خانواده او در آنجا زندگی می‌کنند.

اگرچه آن شاعر سال‌هاست که به رحمت خدا رفته است. این صفات و روحیات خاص در بین شاعران آن روزگار وجود داشت که نشان از همت و منش و مناعت طبع و سعه صدر آنان بود؛ چیزی که شاید در این روزگار کمتر آن را بیابیم. اگر اجازه بدهید از مرحوم صادق سرمد و انجمن ادبی ایران و پاکستان برایتان بگویم.

مرحوم صادق سرمد از قصیده سریان چیره دست معاصر، انجمن ادبی ایران و پاکستان را در یک روز از هفته اداره می‌کرد و من و دوستان طبق معمول به این انجمن می‌رفتیم او در ابتدای جلسه شعری از خود می‌خواند و سپس از دیگر شاعران، دعوت به خواندن شعر می‌کرد. یک شب غزلی را با این مطلع خواند و از شاعران خواست غزل را استقبال کنند.

شرابی کان گل خوش‌رنگ و بو ریخت
مرا شهید محبت در گلو ریخت

وقتی در ادامه غزل به این بیت رسید:

نمی‌خوردم من از دست کسان می

ولی این دفعه مجبورم که او ریخت

مرحوم رنجی تهرانی که در انجمن حضور داشت، بلافاصله گفت: «استاد اگر مصرع دوم این بیت را این طور اصلاح کنید که: «ولی این دور می‌نوشم که او ریخت، بهتر است.» ولی مرحوم سرمد نظر رنجی را نپذیرفت و گفت دوستان این غزل را استقبال کنند. عده‌ای از جمله خود من این کار را کردم. مطلع غزل خود را برای شما می‌خوانم. این نکته را یادآور شوم که نظر رنجی کاملاً درست بوده ولی تعصب و خود بزرگ بینی گاهی کار دست ما می‌دهد. غزل اکثر شاعرانی که غزل مرحوم سرمد را به اقتفا رفتند، از غزل سرمد بهتر بود.

شبی گیسو به صبح روی او ریخت

دل من زین پریشانی فرو ریخت

این غزل در مجموعه آذرخش آمده است. منظوم این است که انجمن‌های آن روزگار، به شکلی اداره می‌شد که شاعران تشویق به سرودن می‌شدند. یاد هست در همین انجمن یکی از اتباع کشور همسایه پاکستان در یک جلسه غزلی از من خواند. البته به نام خودش و این غزل آن روزها زبانزد دوستان شاعر بود. او در پایان نتوانسته بود نام خود را به عنوان تخلص جا بیندازد و مصرع از وزن خارج و در نتیجه باعث خنده حضار شد.

یکی دو تن از دوستان به من گفتند چرا اعتراض نمی‌کنی که من خواهش کردم و حضرات سکوت کردند. غزل مورد بحث در گزینه مجموعه آذرخش چاپ شده است که چند بیت از آن را می‌خوانم:

ز ساقی شب دوش جامی گرفتم

ز دور فلک انتقامی گرفتم

اگر چه جهانی به جامی نیز زد

ولی من جهانی به جامی گرفتم

به کام دلم چون نشد دور گردون

به ناکامی از باده کامی گرفتم...

ادامه دارد

می‌کند و صد افسوس می‌خوریم که چرا اشعار زیبای خدایم خان را جایی یادداشت نکرده. شاید هم به علت کینه، ولی خان کلاتر به پدر خود یعنی خدایم خسان بوده که این غفلت صورت گرفته است.

برادر گرامی ام آقای امیر ایزدپناه با علاقه‌اش به «یاریار» این دیار همت کرده و به جمع‌آوری و تألیف اشعار شاعران گمنام و بعضاً شناخته شده پرداخته است.

بخشی از این شعرها متعلق به خدایم خان بزرگ است و بخش دیگری هم از شاعران گمنام

مرورگری باشد بر زندگی آنها تا تداعی کند تاریخ و سرگذشتشان را و همدم و همدرد آنها باشد. هر شاعر و هنرمندی که زیباتر و دلپذیر بیان کند، موفق‌تر و آثار و نامش ماندگارتر است:

زندگی صحنه یکنای هنرمندی ماست

هر کسی نغمه خود خواند و از صحنه رود

صحنه پیوسته به جاست

خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد

«ژاله اصفهانی»

شعرها و آثار هنری را کاغذ گرانبها و برگ زرین حفظ و ماندگار نمی‌کند. روح، جان و ذهن

مقدمه‌ای بر «یاریار خوانی»

در کهگیلویه و بویر احمد

■ جهانگیر ایزدپناه

این سرزمین با طبیعت زیبای آن است. اشاره‌ای هم به زندگی خدایم خان دارد. گرچه بیشتر شخصیت شاعرانه آن مدنظر بوده است. می‌گویند انسان موجودی متناقض و جمع اضداد است و خصلت‌های ضد و نقیضی را در خود دارد. این بهترین مصداق برای خدایم خان فرزند محمد طاهر خان است.

روحی لطیف، شاعرانه و زیباشناسانه دارد که زیبایی‌های خلقت و طبیعت را به شکلی زیبا و هنرمندانه در قالب شعر بیان می‌کند ولی از طرف دیگر خانی است آن طور که می‌گویند بی‌رحم و حيله‌گر در قتل فرزند خود نیز دخیل است و با حيله‌گری سوگند شکنی می‌کند و طبق قرار قبلی این شعر گفته می‌شود:

تش بگره رو خیرآباد چه بد گیاره

دسم و هجی رسه تگرس بواره
و خوانین باوی و همراهان را به رگبار
می‌بندند (البته به انتقام برادرش عبدالله خان بزرگ).
خدایم خان علی رغم نایبمانی زندگی شخصی و اختلافش با فرزندان و... جنگهای شخصیت شاعرانه بی‌بدیلی دارد و طبع و ذوق شاعرانه‌اش به زیبایی گل نموده و چه دل‌انگیز طبیعت و خلقت‌ها را به شعر می‌کشد.

به جرأت می‌توان گفت که اگر نایبمانی‌های زندگی خدایم خان نبود، اشعار بیشتری می‌سرود و «یاریار» هم پربارتر می‌شد.

نایبمانی‌های نظیر قتل فرزندش به دست فرزندان دیگرش، قتل فرزندش محمد حسین خان توسط احتشام الدوله حاکم فارس با مشارکت و نقشه خود خدایم خان. خلع خدایم خان از کلاتری کهگیلویه و بویراحمد و پناه بردن آن به حاکم فارس و در نهایت قتل خدایم خان توسط فرزندان، همه و همه نایبمانی‌های کمرشکنی بود و مانع بزرگی برای تراوش بیشتر ذوق شاعرانه خدایم خان بوده‌اند.

ولی علی‌رغم این مشکلات، باز ذوق و استعداد شاعرانه‌اش خوش درخشیده است. اعتقاد بر این است که خدایم خان ذاتاً بی‌رحم و مکار نبود. تناقض و طیفه‌خانی با روحیات شاعرانه‌اش و تلاش برای حفظ و موقعیت خویش آن را وادار به دست زدن به بعضی اعمال می‌کرده که به حيله‌گری و بی‌رحمی ملقب گردیده است.

بررسی شخصیت خدایم خان شاعر بحثی است در حیطه روانشناسی که در این مقال نمی‌گنجد.

بخش اعظم «یاریار» شاعرانی گمنام و ناشناخته دارد. این شعرها شفاهی است و مکتوب هم نبوده ولی چون بر دل مردم نشست، سینه به سینه گشته است و در بین مردم کهگیلویه و بویراحمد و هم‌بانیان‌شان در دیگر نقاط ماندگار شده‌اند. جالب و تحسین برانگیز است که در «یاریار» خوانی همیشه جانب ادب و نزاکت رعایت شده است.

مردم است که آنها را به خلوت وجود خود راه می‌دهد و بر لوح روح خود حک می‌کند و ماندگار می‌سازد و از نسلی به نسل دیگر می‌سپارد و از گزند روزگار مصون می‌دارد «یاریار» را هم کسی بر کاغذ گرانبها و زرین و حتی کاغذ پاره‌ای ننوشت. «یاریار» از دل برخاست و بر دل مردم نشست و سینه به سینه گشت. مردم آن را به یاد سپرده‌اند و از گزند روزگار مصون ماند. خدا کرم‌خان و دیگر شاعران گمنام این مرز و بوم به یاری‌اش شتافتند و پر بارش ساختند تا مردم ما از خستگی راه و روزگار با «یاریار خوانی» دمی بیاسایند.

وقتی که جنگ نامسه محمد ابراهیم آخوند ملا نظر علی را در کتاب ارزشمند آقای نصیر هادی‌پور می‌خوانیم، ناخودآگاه این فکر خطور

بقیه از صفحه اول

هرگاه عمق وجود انسان‌ها را دریابیم، باورها و انسان‌ها را بهتر می‌شناسیم و آنگاه بدون شک، هنگام غم‌نامه رستم و سهراب نهان یا آشکار اشک می‌ریزم.

در میان شعرهایی که شاعران ناشناخته کهگیلویه و بویر احمد سروده‌اند، اشعار دیده می‌شود که باور کنید از سوگ‌نامه رستم و سهراب کمتر نیستند، به‌عنوان مثال در سوگ کشته شدن محمدعلی خان باوی (سه سوار) و زخمی شدن اسبش (سه پل) چه زیبا سروده‌اند:

فرخی یزدی؛ شاعر آزادی

هومن ظریف

شاید خواننده گران‌قدر در رابطه با بحث رعایت حق معنوی، خود را مدیون بانوی خواننده تصنیف بهادر یگانه نداند، اما به‌هرحال این تصنیف که در برنامه گل‌های ۲۵ در سال ۱۳۵۱ ضبط و در اردیبهشت سال ۱۳۵۲ از رادیو پخش شده است، می‌توانست مؤثرتر اجرا شود. چه بسا با وضعیت نایبمان موسیقی و عاریت بودن هنر موسیقی در این دیار، خوانندگانی از این دست که تصنیفی از بانوان خواننده را با اجرا می‌کنند، متی هم بر اهل هنر موسیقی داشته باشند، که منطقی است، گرچه اخلاقی نیست! به‌هرحال، غزلی از فرخی یزدی در برنامه ۲۵ گل‌های تازه توسط محمدرضا شجریان چنین اجرا شد:

شب‌چو در بستم و مست از می‌نابش کردم
ماه اگر حلقه به در کوفت جوابش کردم
دیدنی آن ترک ختا دشمن جان بود مرا؟
گرچه عمری به خطا دوست خطایش کردم
منزل مردم بیگانه چو شد خانه چشم
آن قدر گریه نمودم که خرابش کردم
شرح داغ دل پروانه چو گفتم با شمع
آتشی در دلش افکندم و آتش کردم
غرق خون بود و نمی‌مرد ز حسرت فرهاد
خواندم افسانه شیرین و به خوابش کردم
دل که خونابه غم بود و جگر گوشه درد
بر سر آتش جور تو کبابش کردم
زندگی کردن من مُردن تدریجی بود
آنچه جان کند تنم عمر حسابش کردم
(طوفان، شماره ۱۲۵)

پس تذکر این نکته که واژه بیگانه در این شعر می‌تواند با ایهام، بیگانگانی که وطن را مورد تجاوز قرار داده‌اند و می‌دهند و خواهند داد، قلمداد شود و خانه چشم، به مجاز جز از کل، خود فرخی یزدی مراد است و جان‌فشانی اوست؛ باید گفت که غزل فرخی در این برنامه کامل اجرا شده است و جالب‌ترین که در فضای مجازی نیز این غزل به‌صورت کامل، دست‌به‌دست می‌شود و این استقبال و اعتماد مردم به رسانه‌های متعدد و برنامه‌ای است که همچنان به زندگی خود ادامه می‌دهد.

هوش‌مندی هوشنگ ابتهاج در پیدا کردن چنین غزل دوپهل و سراسر ایهام به اینجا ختم نمی‌شود، زیرا این غزل فرخی یزدی که کامل اجرا شده است، از معدود غزلیات اوست که تخلص فرخی یزدی را در بیت آخر ندارد و به‌جای تخلص، بیتی را در پایان دارد که مثل سائر و تجلی حال و روز مردم پایین دست شده است:

زندگی کردن من مُردن تدریجی بود
آنچه جان کند تنم، عمر حسابش کردم
اما سرنوشت آثار فرخی یزدی در خوانش خوانندگان (به‌غیر از خوانش غزلی از وی در سال ۱۳۴۲ توسط هوشمند عقیلی) همواره ناقص و با میزبانی همراه بوده است. مثلاً در بحبوحه انقلاب اسلامی، شهرام ناظری به‌عنوان یکی از خوانندگان انقلابی، غزلی از فرخی یزدی را چنین اجرا کرده است:

آن زمان که بنهادم سر به پای آزادی
دست خود ز جان شستم از برای آزادی
تا مگر به‌دست آرم دامن وصالش را
می‌دوم به‌پای سر در قفای آزادی
در محیط طوفای زای، ماهرانه در جنگ است
ناخدای استبداد با خدای آزادی
دامن محبت را گر کنی ز خون رنگین
می‌توان تو را گفتن پیشوای آزادی
اما دوبیت زیر از متن غزل میزبانی شده است؛ با عوامل تکفیر صنف ارتجاعی باز حمله می‌کند دایم بر بنای آزادی
شیخ از آن کند اصرار بر خرابی احرار
چون بقای خود ببند در فنای آزادی
در ادامه گفتار، درباره واژگان پر بسامد قانون، آزادی و مرگ و مقوله طنز در زبان فرخی یزدی سخن خواهیم گفت.

ادامه دارد

تأملی در آواز امروز و «شب آواز ایرانی»

نقد و نظری به آواز در عصر اخیر

بقیه از صفحه اول

به زعم نگارنده، قاطبه آوازخوانان صاحب نام پانزده سال اخیر (به ویژه همین پنج شش آوازخوان رو بسورس و به اصطلاح چهره که همه جا نام و نشان شان دیده و شنیده می شود)، نه تنها فاقد «انیت» در صدا هستند، که از قضا از «جاذبه شنیداری» صوتی نیز محروم اند.

روند خاصی که متأسفانه

بیشتر دافعه آمیز جلوه می نماید تا جاذبه برانگیز و خطر اصلی دقیقاً همینجاست. صداهایی با کیفیت متوسط و تحت تأثیر شدید از یکی دو استاد بلامنازع چند دهه اخیر، که نه دیگر کپی، بلکه کپی روی کپی را منجر شده که سرانجام دستگاه فتوکپی شان «کاغذ سفید» را تحویل مخاطب می دهد. از کمیت هم که فقط «جیغ مردانه» را شاهدیم!

البته منکر این قضیه هم نمی توان شد که همین آوازخوانان جوان، سالها تحصیل آواز کرده اند و اغلب دارای تکنیک های قابل قبول و دانش عملی و گاه نظری

قابل توجهی در حوزه موسیقی آوازی اند. شعر و ادبیات را می شناسند و در خصوص مبحث تلفیق شعر و موسیقی، مطالعات عمیقی داشته اند و مهمتر از همه این که بهترین لحظات عمر خود را صرف یادگیری و تلمذ کرده اند. این مجاهدت خود دارای ارزش است و باید منصف بود و عادلانه قضاوت کرد.

با تمامی این اوصاف و ضمن خسته نباشید به چند چهره آوازی مان، به زعم راقم این سطور، صداهای مذکور جاذبه برانگیز نیست و فاقد «آن» و «جان» موردنظر است. امید است که چهره شدن آوازخوانان جوان، به دلیل بنیه و نیروی جوانی شان نباشد و پس از ایامی که بالاخره نوبت جوانی هم طی خواهد شد؛ همچنان چهره بمانند و خدای ناکرده، دچار میرایی زودرس نشوند! چهره شدن آسان نیست ولی چهره ماندن و حفظ آن بسیار دشوارتر است.

در اینجا نقادی هم توجه جامعه مدرسان آواز است. استادان بزرگوار! شما که از اول می بینید که هنرجو فاقد اصل مهم آواز یعنی صدای مطلوب و مطبوع است؛ چرا تکلیف را از روز اول برای او مشخص نمی سازید؟ آیا صرف علاقه و اصرار و فرضاً استعداد نسبی هنرجو، ارزش سالها صرف وقت برای آموزش او را دارد؟ حال ثمره این آموزش چه خواهد بود که هنرجوی مذکور با ضرب و زور رابطه به عرصه بیاید و سلیقه مخاطب را تنزل بخشد؟ گوش نسل حاضر را در اختیار بگیرد و در اذهان چنین بنمایاند که این آواز، «آواز فاخر ایرانی» است و مصداق بارز «صدای ناب»، این صداست!

صدایی که به هیچ وجه جاذبه شنیداری ندارد، چگونه می تواند نوجوان و جوان عصر حاضر را (تأکید می کنم «عصر حاضر را») به شنیدن آواز وادارد؟ آن وقت در این اوضاع می توان انتظار معجزه داشت؟ همین که کشتی «آواز ایرانی» در میان طوفان و آماج سهمگین کنونی هنوز هم پابرجاست، باز جای شکر دارد. با نهایت احترام و ادب به ساحت محترم مدرسان آواز و استادان عالیقدر، ادعان می دارد که قصور آنها در «مجهویرت آواز» از همه بیشتر است و صد البته مسئولان و متولیان فرهنگی و هنری نیز بیشتر مقصرند که مجالی را برای بروز استعدادها و صداهای ناب مهیا نساخته اند.

«شب آواز ایرانی»: مأمَن یا معبر؟

در سال های قبل از انقلاب، حمایت رسانه های جمعی به ویژه رادیو و بعدها تلویزیون، محل ظهور و حضور استعدادهای ناب هنری بود. البته این نکته هم گفتنی است که رادیو و تلویزیون آن عصر در عین حمایت از جوانان مستعد، بی در و پیکر نبود و شورای ممتحنین به این راحتی ها اجازه ورود هر آوازخوانی را به رسانه نمی دادند. هنرمندی قدیمی به نقل از یکی از ویولنیست ها برای نگارنده نقل می کرد که در سال های قبل از انقلاب، آوازخوانی بسیار مصر بود که

به رادیو راه یابد. آن نوازنده ویلن موضوع را با استادش علی تجویدی در میان می گذارد. استاد تجویدی می گوید یک نمونه صوتی از صدای ایشان را به من بدهید تا در شورا مطرح کنم. این امر صورت می پذیرد. پس از مدتی آن ویولنیست علی تجویدی را می بیند و نتیجه را جویا می شود. مرحوم تجویدی در جواب می گوید: صدای این آقا بیشتر به درد مرثیه خوانی

می خورد تا آواز کلاسیک ایرانی!

البته این آوازخوان اکنون در زمره ردیف دانان و مطلعین و مدرسین موسیقی آوازی است و مسأله مهم اینجاست که یک آوازخوان خلاق می تواند ردیف دان باشد، ولی هر ردیف دانی لزوماً یک آوازخوان مبتکر نیست. منظور از بیان این خاطره مؤید این نکته بود که در گذشته جهت آوازخوانی در رسانه باید هفت خوان رستم طی می شد و هر کسی را یاری حضور در رسانه رادیو و تلویزیون آن هم برای اجرای «آواز» نبود. بعد از انقلاب البته «صدا» (رادیو) کم و بیش به رسالت خود مشغول بوده و هست، ولی «سیمما» (تلویزیون) برخورد سلبی و قهرآمیزی را با موسیقی رقم ساخت. نبود برنامه های موسیقی محور پرمخاطب و به خصوص بی توجهی به تربیت و تعلیم استعدادهای ناب در عرصه موسیقی، رکود چشمگیری را در عرصه آواز ایرانی موجب ساخت. البته در عصر انفعال، فعالان فرهنگی بی تفاوت ننشسته اند و به عنوان نمونه فرهنگسراها اکنون محل رشد و نمو علاقه مندان هنر موسیقی است. به طور مثال مدیران و دست اندرکاران فرهنگسرای ارسباران با تلاش و کوشش عاشقانه و صادقانه شان، فرهنگسرای مذکور را به قطب موسیقی فرهنگسراهای پایتخت مبدل ساخته و جریان سازی خوبی را در این زمینه موجد و موجب گشته اند.

اما در این میان، نشست «شب آواز ایرانی»، آن هم به دست مرکز موسیقی حوزه هنری (که البته بر پایه ایده اولیه، ابتکار، خدمات و زحمات «علی شیرازی» خواننده و پژوهشگر موسیقی شکل گرفت)، خود علیحده اتفاق مبارکی است. از این حیث که اول حامی آن (حوزه هنری) خود از متولیان فرهنگی هنری کشور است و این رویکرد هوشمندانه را از جانب مرکز موسیقی حوزه هنری باید به فال نیک گرفت؛ و از جهت دیگر، برپایی این نشست تخصصی با موضوعی مهم و خطیر (آواز ایرانی)، سعی بر آن دارد تا خلأهای موجود را تا حد بضاعت و توان خود مرتفع نماید.

این نشست، حال با تمامی آرمان ها و اهداف برگزارکنندگان آن، فقط به یک هدف منتهی می گردد: «آواز ایرانی». موقعیتی که شاید قبل از انقلاب هم آنقدر فراهم نبوده، به گونه ای که هنرمند پیشکسوتی چون فریدون شهبازیان هم در سخنرانی خود در هشتمین نشست شب آواز ایرانی اظهار داشت که برای خود من در سنین جوانی چنین فرصتی مهیا نشد که کارم را به صورت صحنه ای روی در روی مخاطب عرضه نمایم. این خود بزرگترین توفیقی است که نصیب نشست های «شب آواز ایرانی» و البته آوازخوانان و دوستداران آواز شده است که باید آن را مغتنم شمرد.

در شب هشتم این نشست، شاهد چهار برنامه ساز و آواز بودیم. آوازخوانان و نوازندگانی مستعد و دارای انگیزه که با تمامی کم و کاستی هایشان در امر اجرا، پویایی و شکوفایی را در عرصه آواز نوید می دادند. ساز

محمدرضا شهبازیان

و آواز گروه اول و ساز و آواز گروه دوم تنها در مایه اجرایی (ابوعطا) و ساز یکسان (تار) اشتراک داشت ولی در حوزه اجرا تفاوت بسیار بود. آوازخوان اول سعی داشت که بیشتر خودش باشد و آوازخوان دوم کمتر خودش بود ولی برعکس نوازنده تار گروه اول، سازش ناکوک و نوازنده تار گروه دوم سازش کوک و فضاپردازی و فضاسازی در نوازندگی اش بیشتر مبرهن بود.

در گروه دوم نوازنده تنبک نیز حضور داشت و به هنرنمایی پرداخت. اما نکته قابل توجه در خصوص دو گروه مذکور، انتخاب آواز ابوعطا برای اجرا بود که بسیار مناسب افتاد و حال و هوای خوبی به این محفل تخصصی بخشید. گروه سوم با رپرتوار اجرایی متفاوتی ظاهر شد. اجرای گروه های اول و دوم خودآگاه یا ناخودآگاه بیشتر بر نوبت و ترتیب نغمات و سیر الحان ردیف متمرکز بود ولی در گروه سوم اصلاً این گونه نبود و خواندن بر مبنای آموزه های ردیف مورد توجه قرار گرفته بود.

برداشت آزاد از ردیف آواز دشتی و ردیف دستگاه شور و اجراء فواصل دشتی و کرد بیات شور به گونه ای که فضای غالب برنامه این گروه را در برگرفت و در نهایت اشاره به تکه های قرچه و رضوی و البته هنرنمایی نوازنده خوب سنتور که در جواب آواز، هم سنت نعل به نعل و هم فضاسازی و فضاپردازی را به موازات هم وسعت بخشید و ارائه داد. اجرای مذکور این نکته را در پی داشت که برای اجرای ساز و آواز، حال حتماً نباید از درآمد و کرشمه شروع کرد و با طی درجات گام به تکه ها و گوشه های اوج و در نهایت به فرود منتهی شد؛ بلکه می توان با سپیر در نغمات و مناطق مثال هر مایه، صد آواز – مثلاً در دستگاه شور – خواند که هر کدام با دیگری فرق داشته باشد.

گروه چهارم با اجرای خوب در ابتدا و با اجرایی متوسط رو به ضعیف در انتها، برنامه اش را ارائه داد. جنس و زنگ صدا و شیوه اجرایی آوازخوان چهارم، یادآور دوران طلایه داران آواز این مرز و بوم بود ولی با اجرای نه چندان خوب تصنیف معروف بیات اصفهان، اجرای زیبای نخستینش را تحت تأثیر قرار داد. همانطور که جناب شهبازیان هم این نکته را در خصوص اجرای تصنیف و توجه به شعر تصنیف به وی متذکر شد. اما نوازنده تار گروه بسیار خوب ظاهر شد که البته با توجه به رزومه پربارش بعید هم نمی نمود و جناب داور یاسری هم که خود از نوازندگان پیشکسوت و شناخته شده موسیقی ایرانی است، به عنوان نوازنده تنبک در گروه چهارم حضور داشت.

حال غرض از توضیحات فوق، گزارش ساز و آوازهای اجرا شده در هشتمین شب آواز ایرانی نبود، بلکه همانطور که قبلاً هم عنوان شد، اجرای هر چهار گروه مذکور با توجه به نقاط قوت و ضعفشان، نوید این را می دهد که نوازندگان و آوازخوانان جدیدی در آینده ای نه چندان دور در فضای رسمی موسیقی کشور حضور خواهند داشت. حال در این میان پرسشی که ذهن راقم این سطور را درگیر خود ساخته، این است که شب آواز ایرانی، «مأمَن» است یا «معبر»؟

قطع به یقین که «شب آواز ایرانی» مأمَنی برای آوازخوانان جوان و یا میانسالان کمتر شناخته شده و البته پژوهشگران و دوستداران هنر آواز ایرانی است، ولی آیا می تواند محل عبور هم باشد؟ یعنی همان گونه که موجب بروز و کشف استعدادهای هنرمندان مستعد می گردد، آنان را تحت پوشش قرار داده و لاقال شرایط انتشار اولین آلبوم هنری آنان را موجب سازد و آنان را از برزخ بی اعتنائی ها و بی حمایتی ها عبور دهد و ورودشان را به عرصه موسیقی کشور سهل و هموار نماید؟! که اگر این امر میسر گردد، «شب آواز ایرانی» و به تبع آن «مرکز موسیقی حوزه هنری»، از نشستی «تأثیرگذار» به نهادی «جریان ساز» مبدل خواهد شد. امید است که فجر امید و «روز آواز ایرانی» را شاهد باشیم.

یار آموخت مرا شکل دگر خندیدن!

محمدرضا شهبازیان

آنچه در برخی از جشنواره های طنز، جالب توجه و چشمگیر است، رشد فکاهی نویسی در میان هنرمندان طنزنویسی است.

استاد همه ما، شادروان عمران صلاحی که این همه حق آموزگاری برطنز نویسسان و طنز نویسی ایران دارد، فکاهه نویسی را ادامه طبیعی و بدیهی و منطقی لطیفه ها در روزگار معاصر می داند.

استاد عمران صلاحی، درجایی، در مقدمه ای بر یک اثر فکاهی ترجمه شده از انگلیسی، نوشته بودند که: فکاهه بنویسید و از این موضوع خجالت نکشید، بلکه با سربلندی بگویید که: بله! من فکاهی نویس هستم.

و جالب است که در برخی از این جشنواره ها، آثار چشمگیر فکاهی زیادند و در مواردی چنین آثاری حتی با بهترین آثار فکاهی دهه های قبل از این که عموماً در نشریه «توفیق» منتشر می شدند، برابری دارند، اما ... گاهی فقط برابری دارند و قدمی به جلو، در بیشتر موارد، برنمی دارند. و این امر، البته باعث تأسف است.

چرا؟ علت و دلیل و یا بهتر است گفته شود، علل و دلایل این امر، یعنی عدم توسعه همه جانبه (بیخشید که تعبیرها شبیه نوشته های سیاسی و اجتماعی شد) فکاهی نویسی در ادبیات طنز ما چیست؟ چنین دلایلی به گمانم – که ای بسا اساساً برخطا باشند – در

الف – توجه به این موضوع که فرهنگ و هنر و ادبیات، مجزا از دیگر پدیده های اجتماع نیستند، بلکه به همدیگر ارتباط نزدیک دارند. هنگامی که یکی از مشکلات اصلی، تورم و گرانی روز افزون و بیکاری است، دیگر نمی شود از جماعت اهل کتاب (منظورم جماعت کتابخوان است)، توقع داشت که برای فرهنگ و هنر و ادبیات نیز هزینه صرف کند.

طرف اگر دانشجو است، ترجیح می دهد که چهل، پنجاه هزار تومان پول بابت یک کتاب را بدهد نان و کالباس و خیارشور بخرد تا سر کلاس از گرسنگی ضعف نکند و قس علیهذا. آتهایی هم که به ثروت های بادآورده رسیده اند، ترجیح می دهند که بنا به سلیقه هایشان با بلبط کنسرت فلان خواننده لس آنجلسی در آنتالیا و یا دبی را پیش خرید کنند و یا هدیه ای برای عیال تازه شان بخرند و درد سر مطالعه – که هیچ فایده ای ندارد و برایشان نان و آب نمی شود – به خود راه ندهند، و باز، مقایسه کنید و عنصر خیال را به کار بیندازید، چون که مثال ها بی شمارند...

ب بدون تعارف بگویم که کشف نفت، ایرانی ها و بخصوص ما فارس ها را به تبیلی مزمن و انگار لاعلاجی دچار کرده است. قوه ابتکارمان ضعیف شده و خیلی ها می خواهند که بی زحمت، یک شب به همه چیز برسند. کاری به این ندارم که اصلاً چنین کاری مقدور هست؟ که هست، منتهی از راههای غیراخلاقی و حتی ضداخلاق! فعلاً و علی الحساب، منظور ما در زمینه امور فرهنگی، هنری و ادبیات است.

کم نیستند کسانی که نظریات ترجمه شده نظریه پردازان بزرگ جهان های متفاوت را پول می دهند و کتاب را می خردند و می خوانند و از برمی کنند و همان ها را بجا و نایجا مدام تکرار می کنند و عجیب است که بنا به سابقه قدیم فرهنگ پدر سالاری، مریدانی چون خود و البته تبیل تر از خود هم پیدا می کنند. یعنی آن جماعتی که حتی حالش را ندارند نظریات دیگران را که برای ما انتزاعی و مجزا از پیش زمینه تاریخی، اجتماعی و فرهنگی مان است، بخوانند.

ادامه دارد

نگاهی به ترانه های سیدهای حسینی نژاد

صداقت محوری در «دردی به نام من»

سلیبی ناز رستمی

من به کاغذپاره بودم/چکنویس به ترانه
پُر شعرای شکسته/چشم به راهِ به بهانه (دردی به نام من / ۲۹)

بسه دیگه نمک نپاش
دل نسوزون
آتش بیار داغ من
تیغه به استخون رسید
بلای جون

دیگه نیا سراغ من (دردی به نام من / ۲۶)
از این دست احساسات پاک و صادقانه در
ترانه های حسینی نژاد بیشتر جلوه گری می کند؛ علی
رغم اینکه ذائقه ها دائما در حال تحول و دگرگونی
است، خوشبختانه صداقت محوری در اشعار وی
همچنان از تازگی و پویایی برخوردارست.

در مجموعه ترانه های "دردی به نام من"
قلب های بخصوصی نیز می توان یافت که در آنها
شاعر می کوشد برای ایجاد نوعی آزادی در کاربرد
قافیه که با مهارت تمام حاصل تلفیق بعضی از قالب
هاست، نگاهی ساختارمند به ذات شعر داشته باشد. به خاطر همین تنوع در
ترانه ها که دارای شکل روایی، با شخصیت های متعدد و متفاوت، عناصر تازه
ای به ترانه هایش داده است. بعضی از این عناصر را نمی توان در ترانه های
شاعران ترانه سرای دیگر یافت.

تنهایی و جنون/تردید و اضطراب

من، درد! درد، من! (تکرار با عذاب) (دردی به نام من / ۸)

دل به دل، نه راه پیش نه راه پس/گره افتاده به بند دل ما
مگه زوره؟ هیچ رقم و نیمشه/نه به دست من نه دندون شما
(دردی به نام من / ۱۹)

از ویژگی های منحصر به فرد این مجموعه، علاوه بر تصاویر قدرتمند
و بازی با کلمات، به کاربرد ضرب المثل هاست که این قابلیت طوری در
شعر احیا شده که از بالقوه به بالفعل در می آید. بی شک این بینش و منش
درتاثیر پذیری افراد قطعا یکسان نخواهد بود؛ چرا که تفاوت در ظرفیت ها و
قابلیت های افراد حد و مرز نمی شناسد.

اما حسینی نژاد چنان در این حدود مرزها جولان می دهد که گویی
برانگیختن احساسات مخاطب به نوعی خود منجر به نوایی در بن زبان می
شود. و این نوا و آوا ترانه های حسینی نژاد را با فضای شاد و گاهی نیز بسیار
حزن برانگیز برای مخاطب، نه به زبان بلکه به دل بیان می کند. پس آیا قصد
آن نیست که لحظه را برای مخاطب دردناک یا طرب انگیزناک نماید؟! حال
و هوای ترانه های حسینی نژاد این گونه نغمه سرایی می کند. صدایی گرم
با طنین کلمات که مدام از پی هم گلیانگ سر می دهد.

با این که مضمون های تکراری در ترانه های وی بیشتر بود، اما خلق
قافیه های نو و تازه، حس آمیزی، تشخیص، به کارگیری اصطلاحات مجازی
در معنای ظاهری، اضافات در ساختارهای تشبیهی، استعاره، اختصاصی و...
تکرار یک بیت کامل در ترانه ها و در نهایت ترانه سرایی با سبک معنی گرا و
صورت گرا که با صراحت بیان می کند؛ خود نمایانگر صورخیال در ترانه های
اوست که می تواند توأمان معنی و لفظ را در خود بپرواند.

«دردی به نام من» (۱۳۹۲/نشر نگاه) سرچشمه گرفته از مجموعه
ترانه های سیدهای حسینی نژاد، هنرمندی است که با خلق همین یک مجموعه
نشان می دهد که جایگاه قابل قبولی در بهره گیری از
فنون شعری و همچنین موسیقی حاکم بر آن دارد.
در ابتدا چیزی که مخاطب را به سمت و سوی
ترانه های حسینی نژاد سوق می دهد، بینشی آمیخته
با معرفت است که برای تأثیر گذاری بیش تر و
عمیق تر بر روی احساس روحی -روانی خواننده به
نکاتی می پردازد که همراه فضاها، فضاهای ماندگار و
اتفاق های عاطفی موجود در آن از خلق و خوی های
ثابت آدمی خبر می دهد. در چنین فضاهایی که یک
ترانه نوشته و بر حنجره جاری می شود، درحقیقت از
زبانی به زبانی دیگر با بیان محتوای عاشقانه، اجتماعی
و گاهی نیز تلنگرهای سیاسی را در قالب ترانه
پذیرفتنی تر می سازد و تا جایی پیش می رود که
از جنبه های هنری ترانه حفاظت کرده و نمی گذارد
ترانه به مرز شعار و ساختگی بدل شود.

هر روز زیباتر شدی /از اولین دیدارمون
از اولین لبخند تا/این عکس رو دیوارمون
تا بیشتر فهمیدمت /هی بیشتر بیتا شدی
من گم شدم در تو ولی/تو بیشتر پیدا شدی
(دردی به نام من / ۶۰)

حسینی نژاد درسایش ترانه، به جای زبان صریح و بی پیرایه، از زیبایی
نمادین نیز بهره می گیرد. شاعری که با هر بند احساسی نهفته در اشعار به اعماق
انسان رخنه کرده و با بی پرواترین حزن ها به جریان شعری واقع گرانه ای
روی می آورد که همه و همه در یک مقطع خاص زمانی جاری نگشته، بلکه
ترانه ها در فضاهای مختلف با حال و هواهای خاص به شکل احساسی مواج
به نغز نامرئی عاطفه ی مخاطب گره می خورد.

حسینی نژاد را در همین مجال اندک هم می توان یک ترانه سرای
حرفه ای و کار بلد دانست؛ چرا که این خمیر مایه و جوهره در اشعارش تابیده
است. اعتقاد دارم ترانه هایی می تواند به شدت مورد استقبال قرار گیرد که ارزش
نوعی احساس ذاتی داشته باشد. یعنی با حس و حال مخاطب در ارتباط بوده
و صداقت اشعارش با موسیقی حاکم بر آن نیز کاملا همخوانی داشته باشد.
اگر امروزه خیل بسیاری از هنرمندان "روزبه بمانی" را یک ترانه سرای حرفه
ای می دانند، غافل از این نکته اند که پتانسیل نهفته در هر کسی در یک مقطع
خاصی آزاد شده و آن شور و حال و انرژی حاکم بر آن احساس نیز چنان
آتشفشانی به یک باره فوران کرده و خاکستر نشین می شود.

همین امر کافی است که تصاویر و واژه های تکراری در ترانه هایش روزبه
روز بیشتر متبازر گردد. چه بسا همین موجب خلق ترانه هایی تصنعی گشته
و چندصباحی بیشتر نمی تواند با احساس و عاطفه مخاطب همذات پنداری
نماید. بهره برداری از لایذ لحظات زندگی، فراخوانی است که هر لحظه
با ترانه بیشتر اتساق می افتد و این اتفاق در ترانه های سید هادی حسینی
نژاد، جانمایه تر است.

یا این بارونا بارون نیست/یا آتش زمین تنده!

یا می لرزه دل و دستم/یا تیغ خواستم کنده (دردی به نام من / ۵۴)

با شاعران امروز

«هر کسی به زبان خودش می میرد»، عنوان
مجموعه شعری از شاعر ایلامی، سید مهدی
حسینی نژاد است که در بهار امسال توسط
نشر مایا در دسترس
دوستداران شعر قرار
گرفته است.

حسینی نژاد، افزون
بر سرودن شعر، در
ترجمه شعر و ادبیات
عرب نیز فعال است
و چندی پیش
ترجمه ای از شعرهای
شاعر عرب، عدنان صائق را به همت نشر
نیمژ منتشر کرد.

در ادامه، چند شعر از مجموعه «هر کسی
به زبان خودش می میرد» را با هم می خوانیم:
۱-

مردی دست کیش را گرفته بود

راه می رفت،

می گفتند جنگ تمام شده

هرکسی دست

کسی را گرفته بود

کیفی دست مردی را

کیفی که نقشه ی میدان من در آن استراحت می کرد
کیفی

از خانه و مدرسه گریزان بود

راه گورستان را نشان می داد...

۲-

گلوله ها که می آیند

جان ها می کوچند

آنها هیچ وقت با هم سازگار نمی شوند

۳-

جنگ

...

جای خالی را

چه کسی پر کرد

۴-

باروت، ترکش، گلوله، تفنگ

میکروب هایی که

بیمار نمی کنند!

۵-

گلوله، ترکش، تفنگ، دست، پا، چشم، سر،

خون، درد مرگ، تنهایی

جدایی، اشک، ترس، فرار، غم، جنازه ها،

شهر، و آنچه که

فراموش شده اند

میزانسن جنگ از هیچ قاعده ای پیروی نمی کند

فقط نگاه کنید

چیزی نخواهید شنید

در این نمایش

۶-

گلوله ها که شلیک می شوند

مردم

پناه می گیرند

در فرار

۷-

دادگاه نظامی تشکیل شده بود

داشتند

مین گناهکار را محاکمه می کردند

مینی که عمل نکرده بود

۸-

این جهان وطن جنگ است

آن جهان وطن صلح

۹-

هر گلوله چندین ترکش است و

هزاران سوزن ته گرد

که مرگ را

بر تن زندگی ها پیوست می کند...

زنده رود

سپیده نیک رو

زندگی

مثل پایه های سی و سه پل

خالی شده از خطره ای زنده از رود

و ما

فقط از آن عبور می کنیم

رؤیا

سریا داودی جموله

این جهان

تعبیر خواب کدام دیوانه بود؟

رویاهای ما

ضلع هیچ دیواری نخواهند شد!

تنهایی

محمد عسکری ساج

گرگ ها می دانند

تنهایی است که می کشد

گوزن را از گله جدا می کنند

کناری می آیند

تنهایی می آید و

شروع می کند به کشتن!

شعر کلاسیک

بهار مبارک

حافظ ایمانی

به شاخه های درختان شکوفه بار مبارک

بنفشه کار تو هستی ... بنفشه زار مبارک

نسیم نوری نوری است، نور و نواله

حواله تو زنی رنگی نگار مبارک

به سبزه زار شکوفاشدم گل از گل خود را

شکفتم عین شکوفه به چشم یار... مبارک

چه قلب منقلب یار! حال چشم تو روشن!

تدبّر تو به صد لیل و صد نهار مبارک

هر آن که حاضر عشق است در حضور تو آمد...

مگر بهار به جز توست ... پس بهار مبارک

بسی مرغ ما را هزار آفرین!

۱۴۰۰
۱۴۰۰
۱۴۰۰

شدن سفره من و شما، چهار تا مرغ هم به کشور های دیگر صادر کنند و دو ریال کاسب شوند. از طرف دیگر کشور همسایه بعد از مدت ها به ما رو انداخته و خواهان صادرات مرغ و محصولات پروتئینی به کشور ما شده است!

حالا سوال اینجاست که آیا این چالش با ارسال چهار تا استیکر و صورتک حل خواهد شد؟ قطعاً نه... اینجاست که باید به مدد تفکر

از فرو ریختن چند تن بمب روی سر مردم بی گناه یمن، تنها به «براز نگرانی» بسنده کردند و در حقش دعا!

اما راستش را بخواهید، ما در راستای وظیفه خطیری که در قبال مردم داریم؛ اولاً حال و حوصله این جنگولک بازی های فضای مجازی را نداریم؛ در ثانی دخالت در امور مختلف راز تکالیف علمی خودمان می دانیم و سیراب کردن طبع حقیقت جوی و راستی آزمای خوانندگان را بر خود واجب می دانیم. فلذا همواره سعی مان بر این است تا با تکیه بر علوم و دانش ارضی، سماوی و بحری مان و سایر علوم غریبه نظیر

علم الاشیاء و ... به ارائه راهکار های مدیرانه و فلک فرسا بپردازیم تا در این هجوم پسا تحریمی کشورهای مختلف، اقتصاد مملکت را از گزند اجانب حفظ کنیم. اما داستان چیست که ما را دچار سندرم دغدغه اقتصاد فرا تحریمی کرده است.

به حضور انور تان عارضم، در حالی که سال گذشته ۱۵۰ هزار تن مرغ و تخم مرغ ایران صادر شد و این روند رسال جاری با در نظر داشتن بازارهای جدیدی مانند روسیه رو به توسعه است، یک اتفاق جالب رخ داده است و آن اینکه روسیه نیز بر اساس رایزنی های صورت داده با ایران، خواهان صادرات ملازاد گوشت قرمز و مرغ خود به ایران است!

الکساندر نیکولایوویچ کناچف وزیر کشاورزی فدراسیون روسیه گفت: صادرکنندگان روسی علاقه مند به صادرات گوشت و مرغ حلال به ایران هستند، زیرا تولیدات ما در این بخش توسعه پیدا کرده است و با تولید ملازاد رو به رو هستیم.

این مقام روس با اشاره به این که بنده در این سفر به عنوان یک تاجر به ایران آمده ام افزود: ما انتظار داریم که شما با واردات محصولات پروتئینی ما به کشور خود موافقت کنید. حجتی وزیر جهاد کشاورزی ایران در واکنشی سریع به این خواسته در پاسخ به همتای روس خود گفت: «ما موافق این امر هستیم». اما توضیح بیشتری در این زمینه نداد! (روزنامه جوان)

ملاحظه فرمودید...؟ از یک سو پرورش دهندگان مرغ و طیور با هزار خون دل و گرفتاری مرغ پرورش داده اند تا علاوه بر رنگین

اشتغال شبانه روزی

۱۴۰۰
۱۴۰۰
۱۴۰۰

درست است که گفتند: «کار، جوهره مرد است»؛ اما جوهر داشتن هم بالاخره یک حدی دارد و نباید با کار زیاد، خود را خفه کرد. خفقان خوب نیست. اطلاع دارید که استراحت را همه دوست دارند، و در نتیجه اگر کسی از صبح تا شب و حتی بعدش از شب تا صبح، کار می کند؛ پس لابد یک مشکل یا مشکلاتی دارد که باید بررسی شود. قابل توجه بعضی از مسئولان که کشته مرده حل مشکلات اند!

در اخبار جراید آمده بود که نتایج برخی مطالعات جدید نشان می دهد که مشکلات اقتصادی، پایین بودن دستمزد و خطر از دست رفتن شغل، سه عامل اصلی بروز پدیده چندشغله ها در بازار کار ایران است. وزارت کار، شمار این افراد را ۴۰۰ هزار نفر برآورد کرده است. این اشخاص، عموماً به صورت شبانه روزی در حال کار هستند و معلوم نیست کی می رسند زندگی کنند. احتمالاً پول داده اند به کسی تا به جای آنها زندگی کند.

توصیه کاری:

«برو کار می کن، مگو چیست کار»

به اندازه اما، نه لیل و نهار زیادی اگر کار و کوشش کنی

درآرد سرانجام از تو دمار **بسته پیشنهادی:** از آنجا که کار زیاد خوب نیست و انسان را از زندگی عادی بازمی دارد، توصیه می شود که اقدامات زیر در راستای بهبود فرهنگ کار انجام شود:

۱- **توجیه اشخاص:** در یک کلاسهای فشرده به افرادی که بیش از حد کار می کنند، آموزش ضمن خدمت داده شود که بفهمند برای چی کار می کنند. اگر برای بهتر شدن زندگی شان کار می کنند؛ خب کدام زندگی؟... وقتی زندگی نمی کنند، کار زیاد برای چی؟... به قول آن بنده خدا (که گفت دزدها حمله کردند و همه مان را کشتند؛ مخاطبان به او گفتند تو که زنده ای؛ و او هم در جواب گفت): تو به این میگی زندگی؟!

۲- **ارائه تحلیل:** زندگی اشخاصی که زیاد از حد کار می کنند، زیر ذره بین گذاشته شود. بلکه گره اصلی کار پیدا شود. قطعاً آنها نیز مثل سایر آدمیزادها به خواب و استراحت نیاز دارند و حتی به پای مبارک را روی آن پای مبارک دیگر انداختن و خواب قیلوله کردن نیز علاقه مند می باشند؛ پس باید تحقیق و تحلیل شود که چرا قید استراحت را زده اند؟!... (نکنند هنگام تحقیق و تحلیل و شور و مشورت، استراحت را مستشارا (!) برده اند به باب استفعال و از اسم مفعولش که هموزن مستشار تلفظ می شود، خدای ناکرده بدشان می آید؟!)

۳- **سازمان کار و استراحت:** وزارت کار، برای توجه دادن افرادی که فقط بخش کار را جدی گرفته اند، یک سازمانی را راه اندازی کند که استراحت افراد را هم زیر نظر داشته باشد و به آن اهمیت دهد. اشخاص، نه تنها بیمه کار شوند، که بیمه استراحت هم بشوند. البته سابقاً بعضی از بزرگان گفته بودند که: خداوند هر طبقه از مردم را از روز ازل برای شغل خاصی آفریده؛ مثلاً نجار را برای نجاری، قصاب را برای قصابی، و... امثال اینها؛ و ما را هم از همان زمان خلق فرموده است از برای استراحت!

۴- **کم کردن بار:** دولت یک مقداری از این بارکاری که روی دوش ۴۰۰ هزار نفر هست که آنها را مجبور به کار شبانه روزی کرده است، کم کند؛ یعنی لااقل یک سوم بار را از روی دوش آنها بردارد. مثلاً با بهتر کردن دستمزد یا کامل کردن بیمه آنها و خدمات دیگر، که اگر نفت را خوب بخرند و دکل چیزی گم نشود؛ می شود زندگی را برای این افراد راحت تر کرد تا کمی هم به خود زندگی برسند. کسانی که باید به آنها گفت: «برو زندگی کن، مگو چیست آن؟» به جز استراحت، دگر نیست آن.

— این مصرع بی ریخت آخر را بعد از بسته شدن گیومه، نمی دانم پارازیتا (!) کی ریخت وسط معرکه؟!

۱۴۰۰
۱۴۰۰
۱۴۰۰

عینکی

می دهند انگار دنیا را به او وقت سحر می کند چون عینکش را باز پیدا عینکی قوز بالا قوز آن باشد که مجبورش کنند وقت ورزش می شود بیهوده دولا عینکی عینکی را دیده ای آیا چه کیفی می کند عینکش را می گذارد چون که در جا عینکی در زمستان نیز قدری با نمک تر می شود چون که می لرزد ز سوز برف و سرما عینکی پرسشی دارم خدایا عینکی های جهان در قیامت نیز می باشند آیا عینکی فرق دارد همچنان که آدمی با آدمی همچنان هم عینکی داریم ما تا عینکی گر تو عینک می زنی اما کسی بی عینک است غم مخور او هم شود امروز و فردا عینکی

هر کجا پا می نهی اینجا و آنجا عینکی می رسد پیوسته از پایین و بالا عینکی در خیابان یا اداره خوب اگر دقت کنی می شود هر لحظه در چشمتم هویدا عینکی عاشقان هم عینک دودی سفارش می دهند چشم همچون عینکی چشمان لایلا عینکی من به گوش خود شنیدم در خبرها گفته شد کودکی از مادرش آمد به دنیا عینکی بوسه بی عینک ندارد هیچ دردسر ولی وای اگر خواهد ببوسد عینکی را عینکی ناز بعضی عینکی ها را فراوان می خردند من ندانم چیست فرق عینکی با عینکی بر نمی دارد ز چشم خویش عینک را به خواب تابیند خواب ها را بلکه زیبا عینکی

جواد طریقی اکبر پور

* متولد ۱۳۵۹ در کرج
* کارمند و همکار خبرگزاری ها و نشریات طنز
* کسب جوایز متعدد از جشنواره های داخلی و بین المللی کاریکاتور
* مقام اول کاریکاتور در دومین جشنواره هنرهای تجسمی استان البرز
* مقام چهارم مسابقه بین المللی کاریکاتور شیراز
* مقام پنجم اولین جشنواره کشوری بیداری اسلامی

انتخاب دمکر اتيک اردوان سوم به پادشاهی ایران

بیستم اپریل سال نهم میلادی مهستان (سنای ایران) اردوان سوم که تنها از جانب مادر به اشک یکرم سرد و دمان اشکانیان پیوند می خورد به شاهی ایران برگزید. انتخاب شاهان اشکانی لزوماً وراثتی نبود، رای اکثریت مهستان شرط تعیین شاه بعدی بود، ولی چون شاه بعدی عمدتاً در زمان حیات شاه وقت نامزد می شد و او پسر یا برادر و برادرزاده خود را تر جیح می داد سلطنت از خاندان اشکانیان خارج نمی شد؛ مگر این که شاه وقت پیش از تعیین شاه بعدی به مرگ ناگهانی از این دنیایم رفت.

برکناری خسرو پرویز

به نوشته برخی از مورخان اروپایی و به استناد مدارک متقبل شده از قسطنطنیه به ابتیاد در سال ۱۴۵۳، بیستم اپریل سال ۵۸۹ میلادی خسرو پرویز که درگیری با اسپهبد بهرام مهران (بهرام چوبین) از سلطنت برکنار شده بود از تیسفون (پایتخت وقت ایران) و هسپار شمال آناتولی شد تا امپراتور روم شرقی برای بازگشت به قدرت کمک بگیرد که با این کار خود لکه ننگی در تاریخ ایران باقی گذارد؛ زیرا که به خاطر مقام، بر ضد هموطنان به بیگانه متوسل شده بود - عملی مغایر فرهنگ ایرانیان و خلاف تصور آنان. خسرو پرویز که پس از بازگشت به قدرت، تا آغاز سال ۶۲۸ میلادی سلطنت کرد بعداً (بدون توجه به وضعیعت روز جهان، اصول و مصالح عمومی) برای پاک کردن این لکه، با روم شرقی وارد یک رسته جنگ غیر ضروری شد که همین عمل، دوامپرتواری آناتوان ساخت؛ نخست به عمر امپراتور ایران و سپس رومیان داد.

دیگر رویدادهای ۲۰ آوریل

۱۵۳۴: الیزابت بارتن «راهبه انگلیسی که ادعای پیغمبری کرده بود اعدام شد.

۱۸۰۹: ناپلئون ارتش اتریش را در باویر آلمان شکست داد.

۱۸۶۵: «ماکس نلتانو» تاریخدان اتریشی به دنیا آمد که عقیده داشت برای حل مسائل اقتصادی، اجتماعی، انسانی و سیاسی جهان لازم است که ملل روی کره زمین یک کنفدراسیون تشکیل دهند که یک نخست‌وزیر واحد داشته‌باشد.

۱۸۷۶: بلغارها بر ضد سلطه امپراتوری عثمانی
 بپاخواستند که روسیه به هواداری از آنان با عثمانی وارد
 جنگ شد که نتیجه اش استقلال بلغارستان بود.

www.iranianshistoryonthisday.com

قاب امروز

نمایی از شهر تاریخی ایبانه - عکس از داود عزیزی

سرانه

ای مایه درمان نفسی نشینی
تا صورت حال درمندان بینی
گر من به تو فرهاد صفت شایسته‌ام
عیم مکن ای جان که تو بس شیرینی

سعیدی

بزرگان

بشر در این دنیا بیش‌تر از همه موجودات، گرفتاری و عذاب کشیده است. بهترین دلیلش هم این است که در بین تمام آنها فقط او می‌تواند بخندد. **فردریش نیچه** ایستاده مردن بهتر از زانو زده زیستن است.

۴۱۱۸

جدول شرح در متن

غلامحسین باغبان

شهری در استان اصفهان	سریال سعيد آقاخان	درخت لرزان	بيخ	نماز واپسين	پاک دين، حنيف
ف		بسيار گرم	بدرد	پايخت فلان	
دوستي و معبت					
		مرغ همسايه!		چاشني سالاد	
		مهمانخانه		واحد طول	
به غير از		تندرستي			
تکرار حرف گرد		پرستار کودک			
يار «متل»		جريان			
لا اله الا الله گفتن		کشور ۷۲ ملت			
ه				به تهيايي	
		واحد نظامي		پسوند نسبت	
		شجاع			
چاشني غذا		قدرت			
حيوان وحشي		عيب و عار			
ت					
ايانه قابل حمل					
کوبنده در مطبخ					
در حال دويدن					
داراي رنگ غليظ يا تند					
پ					

سودو کو

16.5

								6
						4	8	
4		5		7		9	3	
		3		6	4	1		
1			1		7			3
		7	3	2		1		
	1	9		5		6		2
	2	4						
6								

٤	٨	٧	١	٢	٢	٣	٥	٩
٣	٥	٩	٤	٨	٧	١	٢	٢
١	٢	٢	٣	٥	٩	٤	٨	٧
٧	٤	٨	٢	٩	١	٢	٣	٥
٢	١	٣	٧	٤	٥	٢	٩	٨
٢	٩	٥	٨	٣	٢	٧	٤	١
٥	٧	٤	٢	٢	٨	٩	١	٣
٨	٣	١	٩	٧	٤	٥	٢	٢
٩	٢	٢	٥	١	٣	٨	٧	٤

حل ۱۶۰۴